UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI **RADA**

Strasburg, 13 marca 2024 r.
(OR. en)

2022/0111(COD)
LEX 2302

PE-CONS 71/1/23
REV 1

PECHE 541
CODEC 2268

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (UE) 2017/2107 USTANAWIAJĄCE ŚRODKI ZARZĄDZANIA, OCHRONY I KONTROLI OBOWIĄZUJĄCE NA OBSZARZE KONWENCJI MIĘDZYNARODOWEJ KOMISJI DS. OCHRONY TUŃCZYKA ATLANTYCKIEGO (ICCAT) ORAZ ROZPORZĄDZENIE (UE) 2023/2053 USTANAWIAJĄCE WIELOLETNI PLAN ZARZĄDZANIA ZASOBAMI TUŃCZYKA BŁĘKITNOPŁETWEGO WE WSCHODNIM ATLANTYKU I W MORZU ŚRÓDZIEMNYM

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/…

z dnia 13 marca 2024 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2107
ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli
obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji
ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT)
oraz rozporządzenie (UE) 2023/2053 ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami
tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[1],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[2],

---

[1] Dz.U. C 365, z 23.9.2022, s. 55.
[2] Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 lutego 2024 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zalecenia dotyczące ochrony i egzekwowania Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) były ostatnio wdrażane do prawa Unii rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107[3], (UE) 2023/2053[4] i (UE) 2023/2833[5]. Od czasu przyjęcia rozporządzenia (UE) 2017/2107 ICCAT przyjęła na swoich dorocznych posiedzeniach w latach 2017, 2018, 2019, 2021 i 2022 szereg prawnie wiążących środków na rzecz ochrony zasobów ryb podlegających jej kompetencji. Środki te dotyczą kwestii objętych, między innymi, rozporządzeniami (UE) 2017/2107 i (UE) 2023/2053.

---

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2053 z dnia 13 września 2023 r. ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2016/1627 (Dz.U. L 238 z 27.9.2023, s. 1).

[5] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2833 z dnia 13 grudnia 2023 r. ustanawiające system dokumentowania połowów tuńczyka błękitnopłetwego (Thunnus thynnus) i uchylające rozporządzenie (UE) nr 640/2010 (Dz.U. L 2023/2833z 20/12/2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2833/oj).

(2) Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) 2017/2107 w celu wdrożenia do prawa Unii środków ICCAT dotyczących tuńczyków tropikalnych, tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym, tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku, włócznika w północnym i południowym Atlantyku, rekinów ostronosych w północnym i południowym Atlantyku, marlina błękitnego, marlina białego, ryb z gatunku *Tetrapturus georgii*, a także przepisów dotyczących zbierania danych dotyczących żaglic, zbierania danych i sprawozdawczości w odniesieniu do żaglicowatych, marlina błękitnego, marlina białego i ryb z gatunku *Tetrapturus georgii*, przyłowu żółwi, systemu monitorowania statków, obserwatorów regionalnych ICCAT, obowiązków obserwatorów naukowych oraz nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) połowów, a także zaktualizowanego wykazu gatunków ICCAT, zaktualizowanych praktyk dotyczących bezpiecznego obchodzenia się z żółwiami morskimi i ich uwalniania, wprowadzenia minimalnych norm dotyczących procedur bezpiecznego obchodzenia się z rekinami ostronosymi w północnym i południowym Atlantyku i ich uwalniania oraz wytycznych dotyczących ograniczania ekologicznego wpływu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD).

(3) Należy zmienić rozporządzenie (UE) 2023/2053 w celu wdrożenia do prawa Unii środków ICCAT dotyczących zarządzania tuńczykiem błękitnopłetwym wraz z przepisami dotyczącymi definicji, transferów kwot, zakazu zatrzymywania, połowów rekreacyjnych, wykazów statków, wykazów tonarów i miejsc hodowli lub tuczu, rejestru ICCAT dotyczącego miejsc hodowli lub tuczu, raportowania, transferów, zezwoleń na transfer, identyfikatorów umieszczania w sadzach, upoważnień do umieszczania w sadzach, operacji umieszczania w sadzach i ich monitorowania wideo, kontroli umieszczania w sadzach, operacji odławiania, działań kontrolnych dotyczących odławiania w miejscach hodowli lub tuczu po umieszczeniu w sadzach oraz egzekwowania przepisów, a także krajowych programów obecności obserwatorów i programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT, przepisów dotyczących postępowania z martwymi lub utraconymi rybami, procedury operacji plombowania sadzów wykorzystywanych w transporcie oraz wzoru deklaracji przetwarzania i deklaracji odławiania.

(4) Akty prawne Unii powinny jedynie służyć do wdrożenia zaleceń ICCAT do prawa Unii w celu zrównania pozycji rybaków unijnych i rybaków z państw trzecich oraz zapewnienia, aby zasady mogły zostać zaakceptowane przez wszystkich.

(5) Akty delegowane przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają bez uszczerbku dla wdrażania przyszłych zaleceń ICCAT do prawa Unii w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.

(6) Niektóre przepisy zaleceń ICCAT prawdopodobnie zostaną zmienione na kolejnych dorocznych posiedzeniach ICCAT ze względu na wprowadzenie nowych środków technicznych i zarządzania w odniesieniu do połowów regulowanych konwencją ICCAT. W celu szybkiego wdrożenia do prawa Unii przyszłych zmian w zaleceniach ICCAT przed rozpoczęciem okresu połowu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do następujących aspektów:

– ograniczenia zdolności połowowej dotyczącej tuńczyka tropikalnego związane z raportowaniem rocznego planu połowowego i planu zarządzania zdolnością, liczba statków pomocniczych prowadzących połowy tuńczyka tropikalnego, roczne przeniesienia w odniesieniu do opastuna, tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku oraz włócznika w północnym i południowym Atlantyku, wymogi dotyczące urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD), ograniczenia dotyczące liczby unijnych statków łowczych poławiających tuńczyka białego w północnym Atlantyku, wymogi dotyczące maksymalizacji przeżywalności żółwi morskich, pomiar procentowy obecności obserwatorów naukowych, a także odniesienia do zaleceń ICCAT,

– w odniesieniu do zarządzania tuńczykiem błękitnopłetwym: roczne przeniesienia, zgłaszanie ograniczeń czasowych, daty okresów połowowych, treść deklaracji dotyczących przenoszenia i przepisów dotyczących umieszczania w sadzach, odstępstwa dotyczące wyznaczania obszarów połowowych, statków rybackich i narzędzi połowowych oraz odstępstwo dotyczące połowów tuńczyka błękitnopłetwego do celów hodowlanych, a także warunki delegowania obserwatorów regionalnych do miejsc hodowli i tuczu, oraz

– wykaz gatunków ICCAT, bezpieczne obchodzenie się z żółwiami morskimi i ich uwalnianie, minimalne normy dotyczące procedur bezpiecznego obchodzenia się z rekinami ostronosymi w północnym i południowym Atlantyku i ich uwalniania, wytyczne dotyczące ograniczania wpływu FAD na środowisko, programy obecności obserwatorów, wymogi dotyczące postępowania z rybami martwymi lub utraconymi, procedura plombowania sadzów wykorzystywanych w transporcie, deklaracja przetwarzania i deklaracja odławiania.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa[6]. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(7) Zgodnie z zaleceniem ICCAT 22-01 liczba statków pomocniczych, odnotowana w czerwcu 2023 r., nie powinna wzrosnąć. Takie zastosowanie z mocą wsteczną nie ma wpływu na zasadę pewności prawa ani zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) 2017/2107 oraz (UE) 2023/2053,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

[6] Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2107

W rozporządzeniu (UE) 2017/2107 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się punkt w brzmieniu:

„2a) »żaglicowate« oznaczają gatunki z rodziny *Istiophoridae* zarządzane przez ICCAT;”;

b) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) »statek pomocniczy« oznacza statek inny niż jednostka przewożona na statku, który nie jest wyposażony w gotowe do użycia narzędzia połowowe i który ułatwia, wspomaga lub przygotowuje działalność połowową, w tym poprzez zaopatrywanie statku łowczego oraz rozmieszczanie, obsługę i usuwanie urządzenia do sztucznej koncentracji ryb;”;

c) dodaje się punkt w brzmieniu:

„23a) »obiekt dryfujący« lub »FOB« oznacza każdy naturalny lub sztuczny obiekt pływający (tj. powierzchniowy lub podpowierzchniowy), który nie jest zdolny do samodzielnego poruszania się; urządzenia do sztucznej koncentracji ryb (FAD) są to FOB wytworzone przez człowieka i celowo rozmieszczone lub monitorowane; kłody są to FOB przypadkowo utracone ze źródeł antropicznych i naturalnych;”

d) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) »urządzenie do sztucznej koncentracji ryb« lub »FAD« oznacza obiekt, konstrukcję lub urządzenie o charakterze stałym, półstałym lub tymczasowym, z dowolnego materiału, wytworzone przez człowieka lub naturalne, rozmieszczone lub monitorowane, które wykorzystuje się do koncentracji ryb w celu ich późniejszego połowu; FAD mogą być kotwiczone (aFAD) albo dryfujące (dFAD)”;

e) dodaje się punkt w brzmieniu:

„24a) »wystawienie na FAD« oznacza wystawienie narzędzia połowowego wokół ławicy tuńczyka związanej z FAD;”;

f) dodaje się punkt w brzmieniu:

„27a) »takle do połowów płytkich« oznaczają takle, w których po rozmieszczeniu większość haczyków jest zanurzona na głębokość mniejszą niż 100 metrów;”;

g) dodaje się punkty w brzmieniu:

„30) »zaokrąglony hak« oznacza hak z wierzchołkiem obróconym prostopadle do tyłu w stosunku do trzonu w celu uzyskania na ogół okrągłego lub owalnego kształtu; zaokrąglone haki powinny mieć odchylenie wynoszące nie więcej niż 10 stopni;

31) »boja w użyciu« oznacza każdą boję instrumentalną, uprzednio aktywowaną, włączoną i rozmieszczoną na morzu, która przesyła dane dotyczące lokalizacji oraz wszelkie inne dostępne informacje, takie jak szacunki echosondy;";

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„*Artykuł 5a*
Ograniczenie zdolności połowowej dotyczącej tuńczyków tropikalnych

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie ustanawiają roczne plany połowowe i plany zarządzania zdolnością dla tuńczyka tropikalnego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ogólna zdolność połowowa floty ich taklowców i sejnerów była zarządzana zgodnie z rocznymi planami połowowymi i planami zarządzania zdolnością, o których mowa w ust. 1, w szczególności w celu ograniczenia połowów tuńczyków tropikalnych, zgodnie z limitami połowowymi ustanowionymi na podstawie prawa Unii.

3. Państwa członkowskie nie mogą zwiększać swojej liczby statków pomocniczych w stosunku do liczby odnotowanej w czerwcu 2023 r.

4. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji daty wykorzystania swojego całego limitu połowowego w odniesieniu do gatunków tuńczyków tropikalnych. Komisja niezwłocznie przesyła te informacje do sekretariatu ICCAT.

5. W przypadku sejnerów unijnych i dużych taklowców unijnych (długość całkowita wynosząca co najmniej 20 m) państwa członkowskie co miesiąc zgłaszają Komisji połowy tuńczyków tropikalnych, a po wykorzystaniu 80 % swoich limitów połowowych zgłaszają takie połowy co tydzień.

6. Co trzy miesiące państwa członkowskie zgłaszają Komisji informacje dotyczące złowionych przez statki pływające pod ich banderą ilości tuńczyków tropikalnych w podziale na gatunki, w terminie 15 dni kalendarzowych od zakończenia okresu, w którym dokonano połowów, czyli do dnia 15 kwietnia, do dnia 15 lipca i do dnia 15 października każdego roku oraz do dnia 15 stycznia kolejnego roku, chyba że takie informacje są przesyłane Komisji co miesiąc. Informacje te, niezależnie od tego, czy są przesyłane co trzy miesiące czy co miesiąc, przesyła się w formacie raportów skumulowanych połowów. Komisja przesyła te informacje do sekretariatu ICCAT do dnia 30 kwietnia, do dnia 30 lipca i do dnia 30 października każdego roku oraz do dnia 30 stycznia kolejnego roku. ”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 6a*
Zakaz odrzutów tuńczyków tropikalnych złowionych przez sejnery unijne

1. Sejnery unijne, które są upoważnione do połowów tuńczyków tropikalnych, zatrzymują na statku, wyładowują lub przeładowują do portu wszystkie złowione tuńczyki tropikalne.

2. Tuńczyków tropikalnych złowionych przez sejner unijny nie odrzuca się podczas wystawienia po całkowitym zamknięciu sieci i po wyciągnięciu ponad połowy sieci. Jeżeli w trakcie zamykania lub wyciągania sieci wystąpi problem techniczny, który uniemożliwia zastosowanie tego zakazu, kapitanowie lub członkowie załogi w ich imieniu dokładają wszelkich starań w celu jak najszybszego uwolnienia tuńczyków do wody.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 tuńczyki tropikalne mogą zostać odrzucone w następujących przypadkach:

   a) w przypadku gdy kapitan stwierdzi, że złowione tuńczyki tropikalne zostały zaplątane lub zmiażdżone w okrężnicy, zostały uszkodzone w wyniku ataku drapieżników lub padły i uległy rozkładowi w sieci z powodu awarii narzędzia połowowego, która uniemożliwiła normalne czynności polegające na wyciągnięciu sieci, połowie i uwolnieniu żywych ryb;

   b) w przypadku gdy kapitan stwierdzi, że tuńczyki tropikalne zostały złowione podczas ostatniego wystawienia w rejsie połowowym i nie ma wystarczającej pojemności ładunkowej, aby przechowywać tuńczyki złowione podczas tego zaciągu; ryby te można odrzucić, pod warunkiem że:

      (i) kapitan lub członkowie załogi próbują jak najszybciej uwolnić żywe tuńczyki; oraz

      (ii) po odrzuceniu nie prowadzi się żadnej innej operacji połowowej do czasu wyładunku lub przeładunku tuńczyków znajdujących się na statku.

4. Kapitanowie statków rybackich zgłaszają wszystkie zaobserwowane odrzuty państwom członkowskim bandery statków. Państwa członkowskie przesyłają Komisji sprawozdania dotyczące odrzutów jako część danych w ramach zadania I i II.";

4) art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych, w tym statki pomocnicze, nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wyładowywać tuńczyków tropikalnych z obszaru objętego konwencją ICCAT ani udzielać jakiegokolwiek rodzaju wsparcia dla tych działań, w tym rozmieszczania i usuwania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb lub boi. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

3. Unijne statki rybackie, które nie są upoważnione do połowów tuńczyków tropikalnych na podstawie art. 6, mogą zatrzymywać na pokładzie, przeładowywać, transportować, przetwarzać lub wyładowywać przyłów tuńczyków tropikalnych zgodnie z ustanowionym dla takich statków maksymalnym limitem przyłowów na pokładzie. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji – w ramach sprawozdania rocznego – maksymalny limit przyłowów dozwolony dla statków pływających pod ich banderą oraz informacje na temat sposobu, w jaki zapewniają one przestrzeganie tego limitu.";

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 8*

Wykaz statków poławiających tuńczyki tropikalne w danym roku

Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji wykaz upoważnionych statków pływających pod ich banderą, które w poprzednim roku kalendarzowym prowadziły połowy tuńczyków tropikalnych na obszarze objętym konwencją ICCAT lub udzielały jakiegokolwiek rodzaju wsparcia dla działalności połowowej (statki pomocnicze). W przypadku sejnerów wykaz ten obejmuje również statki pomocnicze, które wspierały działalność połowową, niezależnie od ich bandery. Do dnia 31 lipca każdego roku Komisja zgłasza do sekretariatu ICCAT wykazy otrzymane od państw członkowskich.

Artykuł 8a

Niewykorzystane lub przekroczone ilości w przypadku opastuna

1. Każdą niewykorzystaną część lub przekroczenie rocznej kwoty lub limitu połowowego danego państwa członkowskiego dla opastuna można dodać do odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego lub odjąć od odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego, stosownie do przypadku, w trakcie roku objętego korektą lub przed tym rokiem zgodnie z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do opastuna.

2. Maksymalna niewykorzystana ilość opastuna, jaką państwo członkowskie może przenieść w danym roku, nie może przekroczyć ilości dozwolonej w tym konkretnym roku przez ICCAT.”;

6) art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w tym samym okresie na każdy statek przypadało nie więcej niż 300 aktywnych FAD z bojami w użyciu.

5. Liczbę FAD z bojami w użyciu sprawdza się poprzez weryfikację rachunków telekomunikacyjnych. Weryfikacje takie przeprowadzają właściwe organy państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie mogą zezwolić sejnerom pływającym pod ich banderą na wystawianie FOB, pod warunkiem że na statku rybackim znajduje się obserwator albo funkcjonujący elektroniczny system monitorowania, który jest w stanie zweryfikować rodzaj wystawienia i skład gatunkowy oraz przekazuje informacje na temat działalności połowowej Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.”;

7) art. 10 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przy stosowaniu lub projektowaniu FAD państwa członkowskie:

a) zapewniają, aby wszystkie rozmieszczone FAD uniemożliwiały oplątanie, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku X;

b) dążą do zapewnienia, aby wszystkie FAD były wykonane z materiałów ulegających biodegradacji, takich jak materiały inne niż tworzywa sztuczne, z wyjątkiem materiałów wykorzystywanych do budowy boi śledzących FAD.

3. Co roku w swoich planach zarządzania FAD państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania z działań podjętych w celu zapewnienia zgodności z ust. 2.”;

8) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) opis kłody lub identyfikator FAD (tj. oznakowanie FAD i identyfikator boi lub wszelkie informacje umożliwiające identyfikację właściciela);”;

b) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) identyfikator boi.”;

c) ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) identyfikator FAD (tj. oznakowanie FAD i identyfikator boi).”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Unijne statki rybackie prowadzą wykaz rozmieszczonych FAD zawierający co najmniej informacje określone w załączniku III i co miesiąc aktualizują ten wykaz zgodnie z wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania II.”;

9) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b)–d) otrzymują brzmienie:

„b) liczba i rodzaj pław/boi (na przykład radiopława, tylko sonar, sonar z echosondą) rozmieszczonych w każdym miesiącu zgodnie z wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania II;

c) średnia liczba pław/boi aktywowanych i dezaktywowanych w każdym miesiącu, stosowanych przez każdy statek;

d) średnia liczba utraconych FAD z aktywnymi bojami w miesiącu;”;

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„f) połowy dokonane przez sejnery i klipry tuńczykowe, nakład połowowy i liczba zestawów (w przypadku okrężnic) w podziale na rodzaje połowów (z ławic związanych z FOB i z ławic swobodnie pływających) zgodnie z wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania II;

g) jeżeli działalność sejnerów prowadzona jest w powiązaniu z kliprami tuńczykowymi – sprawozdania na temat połowów i nakładu połowowego sejnerów powiązanych z kliprami tuńczykowymi zgodnie z wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania I i II.”;

10) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 14*

Obecność obserwatorów oraz zakaz rozmieszczania FAD w związku z ochroną ryb młodocianych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą nie rozmieszczały dryfujących FAD w okresie 15 dni przed rozpoczęciem okresów zamkniętych ustanowionych na podstawie prawa Unii.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą i upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyków tropikalnych określiły minimalną obecność obserwatorów w następujący sposób:

   a) w odniesieniu do taklowców o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 metrów – obecność obserwatorów obejmująca co najmniej 10 % nakładu połowowego do 2022 r., realizowana poprzez faktyczną obecność obserwatora na statku zgodnie z załącznikiem IV lub za pośrednictwem zatwierdzonego elektronicznego systemu monitorowania;

   b) w odniesieniu do sejnerów – obecność obserwatorów obejmująca 100 % nakładu połowowego, realizowana poprzez faktyczną obecność obserwatora na statku zgodnie z załącznikiem IV lub za pośrednictwem zatwierdzonego elektronicznego systemu monitorowania.

Do dnia 30 kwietnia państwa członkowskie przekazują sekretariatowi ICCAT oraz Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki, z uwzględnieniem wymogów poufności, o których mowa w art. 72, informacje za rok poprzedni zebrane przez obserwatorów lub przez zatwierdzony elektroniczny system monitorowania.”;

11) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 16*
Wykrywanie połowów NNN

Jeżeli sekretarz wykonawczy ICCAT powiadomi Komisję o możliwym naruszeniu przez unijne statki rybackie art. 7 ust. 2 lub art. 14 ust. 1 lub 2, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie bandery. To państwo członkowskie natychmiast bada sytuację oraz – jeżeli statek prowadzi połowy przy wykorzystaniu obiektów, które mogą wpływać na koncentrację ryb, w tym FAD, podczas okresu zamkniętego – nakazuje, aby statek wstrzymał połowy oraz, jeżeli to konieczne, niezwłoczne opuścił obszar. Dane państwo członkowskie bandery niezwłocznie informuje Komisję o wynikach postępowania wyjaśniającego i wprowadzonych w związku z nim środkach. Komisja przekazuje te informacje państwu nadbrzeżnemu oraz sekretarzowi wykonawczemu ICCAT.”;

12) tytuł rozdziału II w tytule II otrzymuje brzmienie:

„**Rozdział II**

Tuńczyk biały

SEKCJA 1

TUŃCZYK BIAŁY W PÓŁNOCNYM I POŁUDNIOWYM ATLANTYKU”;

13) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„*Artykuł 17a*

Szczególne upoważnienia dla statków łowczych do połowów na skalę przemysłową poławiających tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku

1. Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów, zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403*, statkom łowczym do połowów na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą w odniesieniu do połowów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku na obszarze objętym konwencją ICCAT.

2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wyładowywać tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku z obszaru objętego konwencją ICCAT. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

3. Unijne statki rybackie, które nie są upoważnione do połowów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku na podstawie ust. 1, mogą zatrzymywać na pokładzie, przeładowywać, transportować, przetwarzać lub wyładowywać przyłów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku zgodnie z maksymalnym limitem przyłowów na pokładzie dla takich statków. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji – w ramach sprawozdania rocznego – maksymalny limit przyłowów dozwolony dla statków pływających pod ich banderą.

Artykuł 17b

Niewykorzystane lub przekroczone ilości w przypadku tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku

1. Każdą niewykorzystaną część lub przekroczenie rocznej kwoty lub limitu połowowego danego państwa członkowskiego dla tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku można dodać do odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego lub odjąć od odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego, stosownie do przypadku, w trakcie roku objętego korektą lub przed tym rokiem zgodnie z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku.

2. Maksymalna niewykorzystana ilość tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku, jaką państwo członkowskie może przenieść w tym konkretnym roku, nie może przekroczyć ilości dozwolonej w danym roku przez ICCAT.

Artykuł 17c

Rejestr połowów tuńczyka białego w południowym Atlantyku

Państwa członkowskie bandery statków, które poławiają tuńczyka białego w południowym Atlantyku, zgłaszają sekretariatowi ICCAT swoje dokładne i potwierdzone połowy tuńczyka białego w południowym Atlantyku jako część danych w ramach zadań I i II, o których mowa w art. 50.

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).”;

14) w tytule II rozdział II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 2

TUŃCZYK BIAŁY Z MORZA ŚRÓDZIEMNEGO

Artykuł 17d

Połowy rekreacyjne tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym

1. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek zakazu połowów rekreacyjnych na podstawie prawa krajowego lub prawa Unii, osoby fizyczne lub prawne biorące udział w połowach rekreacyjnych mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać lub wyładowywać nie więcej niż trzy osobniki tuńczyka białego z Morza Śródziemnego na statek dziennie.

2. Zakazuje się wprowadzania do obrotu tuńczyka białego złowionego w Morzu Śródziemnym w ramach połowów rekreacyjnych.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i sekretariatowi ICCAT wykaz wszystkich statków rybackich prowadzących połowy rekreacyjne, upoważnionych do połowów tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym, co najmniej 15 dni przed rozpoczęciem przez nie działalności. Statki niewymienione w tym wykazie nie są upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym.";

15) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„*Artykuł 18a*
Szczególne upoważnienia dla statków łowczych do połowów na skalę przemysłową poławiających włócznika w północnym i południowym Atlantyku

1. Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów, zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) 2017/2403, statkom łowczym do połowów na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą w odniesieniu do połowów włócznika w północnym i południowym Atlantyku na obszarze objętym konwencją ICCAT.

2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów włócznika w północnym i południowym Atlantyku nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wyładowywać włócznika w północnym i południowym Atlantyku z obszaru objętego konwencją ICCAT. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

3. Unijne statki rybackie, które nie są upoważnione do połowów włócznika w północnym i południowym Atlantyku na podstawie ust. 1, mogą zatrzymywać na pokładzie, przeładowywać, transportować, przetwarzać lub wyładowywać przyłów włócznika w północnym i południowym Atlantyku zgodnie z maksymalnym limitem przyłowów na pokładzie dla takich statków. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji – w ramach sprawozdania rocznego – maksymalny limit przyłowów dozwolony dla statków pływających pod ich banderą.

Artykuł 18b

Niewykorzystane ilości w przypadku włócznika w północnym i południowym Atlantyku

1. Każdą niewykorzystaną część rocznej kwoty lub limitu połowowego danego państwa członkowskiego dla włócznika w północnym i południowym Atlantyku można dodać do odpowiedniej kwoty lub limitu połowowego w trakcie roku objętego korektą lub przed tym rokiem zgodnie z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do włócznika w północnym i południowym Atlantyku.

2. Maksymalna niewykorzystana ilość włócznika w północnym i południowym Atlantyku, jaką państwo członkowskie może przenieść w danym roku, nie może przekroczyć ilości dozwolonej w tym konkretnym roku przez ICCAT.”;

16) tytuł rozdziału IV w tytule II otrzymuje brzmienie:

„**Rozdział IV**

Żaglicowate, żaglice, marlin błękitny, marlin biały oraz ryby z gatunku *Tetrapturus georgii*”;

17) art. 27–29 otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 27*

Uwalnianie złowionego żywego marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii

1. W miarę możliwości unijne taklowce do połowów pelagicznych i unijne sejnery niezwłocznie uwalniają wszystkie marliny błękitne (*Makaira nigricans*), marliny białe (*Tetrapturus albidus*) oraz ryby z gatunku *Tetrapturus georgii*, które są żywe w momencie wciągnięcia sieci, z należytym uwzględnieniem bezpieczeństwa członków załogi, w sposób, który powoduje jak najmniejsze okaleczenia i maksymalizuje przeżywalność po uwolnieniu.

2. Państwa członkowskie zachęcają do wdrażania minimalnych norm dotyczących procedur bezpiecznego obchodzenia się z rybami i uwalniania żywych ryb, określonych w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 19-05, poprzez opracowanie wytycznych dla swojej floty. Aby umożliwić bezpieczne uwolnienie złowionych marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii*, na unijnych statkach rybackich w łatwo dostępnym dla członków załogi miejscu muszą znajdować się następujące elementy: podnośnik, obcinak, oczyszczacz haków i przecinak do lin.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby kapitanowie i członkowie załogi ich statków rybackich byli odpowiednio przeszkoleni w zakresie odpowiednich technik ograniczania uszkodzeń, identyfikacji ryb, obchodzenia się z nimi i ich uwalniania, aby znali te techniki i je stosowali, a także aby mieli na statku wszystkie urządzenia niezbędne do uwalniania marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii zgodnie z wytycznymi w sprawie minimalnych norm, o których mowa w ust. 2, dotyczących procedur bezpiecznego obchodzenia się z tymi rybami i uwalniania żywych ryb.

4. W połowach na obszarze konwencji ICCAT państwa członkowskie starają się zminimalizować śmiertelność marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii po uwolnieniu.

5. Państwa członkowskie mogą zezwolić taklowcom do połowów pelagicznych i sejnerom pływającym pod ich banderą na połowy i zatrzymywanie na statku, przeładunek lub wyładunek martwych marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii*, w granicach przysługującego im limitu połowów.

Artykuł 28

Wyładunki marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii poza uprawnieniami do połowów

Po wykorzystaniu przysługującej mu kwoty dane państwo członkowskie zapewnia, aby nie sprzedawano ani nie wprowadzano do obrotu wyładunków marlinów błękitnych, marlinów białych oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii, które były martwe w momencie przyciągnięcia do statku. Takich wyładunków nie wlicza się do limitu połowowego określonego dla tego państwa członkowskiego na podstawie limitu wyładunku Unii ustanowionego w pkt 2 zalecenia ICCAT nr 19-05, pod warunkiem że taki zakaz zostanie wyraźnie wyjaśniony w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 71 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Połowy rekreacyjne marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii

1. Państwa członkowskie bandery statków, które dokonują połowów rekreacyjnych marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii, zapewniają program obecności obserwatorów naukowych obejmujący 5 % wyładunków marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii w ramach zawodów.

2. W rekreacyjnych połowach marlina błękitnego zastosowanie ma minimalny rozmiar do celów ochrony wynoszący 251 cm długości ogonowej.

3. W rekreacyjnych połowach marlina białego oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii zastosowanie ma minimalny rozmiar do celów ochrony wynoszący 168 cm długości ogonowej.

4. Zakazuje się sprzedaży lub oferowania do sprzedaży części lub całych tusz marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii złowionych w trakcie połowów rekreacyjnych.

5. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby w połowach rekreacyjnych wszelkie wypuszczane ryby były uwalniane w sposób powodujący jak najmniej okaleczeń.

Artykuł 29a

Zbieranie danych dotyczących żaglic

Państwa członkowskie zbierają dane dotyczące połowów żaglic, w tym żywych i martwych odrzutów, i co roku przekazują te dane w ramach zadania I i II w celu wsparcia procesu oceny stad.

Artykuł 29b

Zbieranie danych i sprawozdawczość dotyczące żaglicowatych, żaglic, marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku Tetrapturus georgii

1. Państwa członkowskie wdrażają programy zbierania danych, które zapewniają przekazywanie ICCAT dokładnych danych dotyczących połowu, nakładu połowowego, wielkości i odrzutów w przypadku żaglicowatych, zgodnie z wymogami ICCAT dotyczącymi przekazywania danych w ramach zadania I i II.

2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje arkusze kontroli wdrażania przepisów dotyczących żaglicowatych określone w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 18-05, w tym informacje na temat działań, które podjęły na poziomie krajowym w celu monitorowania połowów oraz ochrony żaglicowatych i zarządzania nimi.

3. Niezgłoszenie danych w ramach zadania I, w tym martwych odrzutów, w odniesieniu do marlina błękitnego, marlina białego oraz ryb z gatunku *Tetrapturus georgii* zgodnie z rezolucją ICCAT 01-06 i zaleceniem ICCAT 11-15 skutkuje zakazem zatrzymywania tych gatunków.”;

18) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 33*

Rekiny ostronose (Isurus oxyrinchus) w północnym Atlantyku

1. Rekinów ostronosych złowionych przez unijne statki rybackie w północnym Atlantyku nie można okaleczać i niezwłocznie uwalnia się je do morza w miarę możliwości, z należytym uwzględnieniem bezpieczeństwa członków załogi.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą stosowały minimalne normy dotyczące procedur bezpiecznego obchodzenia się z rekinami ostronosymi w północnym Atlantyku i ich uwalniania, jak określono w załączniku IX.

Artykuł 33a

Rekiny ostronose (Isurus oxyrinchus) w południowym Atlantyku

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą stosowały minimalne normy dotyczące procedur bezpiecznego obchodzenia się z rekinami ostronosymi w południowym Atlantyku i ich uwalniania, jak określono w załączniku IX.

2. Państwa członkowskie co miesiąc zgłaszają Komisji wszystkie dopuszczalne wyładunki rekinów ostronosych w południowym Atlantyku dokonane przez statki pływające pod ich banderą. Zgłoszenia te przedkłada się Komisji w terminie 15 dni od końca miesiąca kalendarzowego, w którym dokonano połowów. Ponadto państwa członkowskie co roku zgłaszają Komisji martwe odrzuty, żywe uwolnienia oraz łączne połowy na statkach pływające pod ich banderą.

3. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie bandery statków, które dokonały połowu (wyładunki i martwe odrzuty) rekinów ostronosych w południowym Atlantyku, informują Komisję o metodzie statystycznej zastosowanej do oszacowania martwych odrzutów i żywych uwolnień. Państwa członkowskie, w których prowadzi się tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne i rybołówstwo łodziowe, również przekazują informacje na temat swoich programów zbierania danych.

4. Przy okazji corocznego przekazywania danych w ramach zadania I i II państwa członkowskie przekazują Komisji wszystkie odpowiednie dane dotyczące rekina ostronosego w południowym Atlantyku, w tym dane dotyczące martwych odrzutów i żywych uwolnień oszacowane przy zastosowaniu metod zatwierdzonych przez Stały Komitet ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.

5. Statki rybackie zatrzymujące rekina ostronosego w południowym Atlantyku nie mogą dokonywać przeładunku, częściowo ani w całości, rekinów ostronosych w południowym Atlantyku złowionych w związku z połowami na obszarze objętym konwencją ICCAT.”;

19) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 36a*
Zbieranie danych dotyczących rekinów

1. Państwa członkowskie wdrażają programy zbierania danych, które zapewniają dokładne zgłaszanie ICCAT danych dotyczących połowu, nakładu połowowego, wielkości i odrzutów w przypadku rekinów, zgodnie z wymogami dotyczącymi przekazywania danych w ramach zadania I i II.

2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje arkusze kontroli wdrażania przepisów dotyczących rekinów określone w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 18-06, w tym informacje na temat działań, które podjęły na poziomie krajowym w celu monitorowania połowów oraz ochrony rekinów i zarządzania nimi.”;

20) w art. 41 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Państwa członkowskie wymagają, aby statki pływające pod ich banderą, które prowadzą połowy przy użyciu takli do połowów płytkich:

a) stosowały wyłącznie duże zaokrąglone haki;

b) stosowały jako przynętę wyłącznie ryby; lub

c) stosowały inne środki, które zostały poddane przeglądowi oraz uznane za skuteczne i zatwierdzone przez ICCAT jako umożliwiające zmniejszenie współczynnika interakcji z żółwiami morskimi w przypadku płytkich połowów taklami.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie:

a) w przypadku gdy udokumentowano i zgłoszono Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki przypadki napotkania żółwi morskich – zapewniają ograniczenie, a w miarę możliwości wyeliminowanie interakcji z żółwiami morskimi, poprzez zastosowanie lub dalsze stosowanie co najmniej jednego z następujących środków ograniczania przyłowów:

(i) alternatywnych lub nowych rodzajów narzędzi i modyfikacji narzędzi;

(ii) czasowo-przestrzennych ograniczeń połowów i zamknięć w przypadku podwyższonego ryzyka interakcji z żółwiami morskimi;

(iii) skutecznych oznaczeń narzędzi sieci stawnych, umożliwiających ich wykrycie przez żółwie morskie, takich jak stosowanie kolorów sieci, pasywnych reflektorów światła, szpagatów o większej średnicy, korków lub innych materiałów wewnątrz sieci;

(iv) zmiany zachowań i strategii połowowych (na przykład skrócenie czasu zanurzenia itp.);

b) wymagają od sejnerów pływających pod ich banderą, aby:

(i) w miarę możliwości unikały okrążania żółwi morskich;

(ii) uwalniały żółwie morskie okrążone lub oplątane narzędziami połowowymi, w tym FAD, jeżeli jest to wykonalne; oraz

(iii) zapewniały, aby rozmieszczone FAD były skonstruowane zgodnie z załącznikiem X w celu skutecznego wyeliminowania ryzyka oplątania żółwi morskich;

c) podejmują wszelkie uzasadnione działania w celu zapewnienia bezpiecznego uwalniania żółwi morskich w sposób maksymalizujący prawdopodobieństwo ich przeżycia, poprzez wymaganie, aby:

(i) sejnery i taklowce oraz inne rodzaje statków pływających pod ich banderą, które używają narzędzi mogących oplątać żółwie morskie, miały na pokładzie urządzenia do usuwania haczyków, przecinaki lin i wysięgniki koszowe lub kaszorki, stosownie do każdego rodzaju narzędzi oraz zgodnie z »Najlepszymi praktykami dotyczącymi obchodzenia się z żółwiami morskimi i ich uwalniania« określonymi w wytycznych FAO w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie operacji połowowych (2009) (zwanymi dalej „wytycznymi FAO”);

(ii) właściciele, operatorzy i członkowie załogi statków, o których mowa ppkt (i), a także obserwatorzy na statkach, używali sprzętu, o którym mowa w tym podpunkcie, zgodnie z praktykami dotyczącymi bezpiecznego obchodzenia się z żółwiami morskimi i ich uwalniania określonymi w załączniku VI oraz zgodnie z wytycznymi FAO;

(iii) właściciele, operatorzy i członkowie załogi statków, o których mowa w ppkt (i), byli zachęcani do odbywania szkoleń w zakresie korzystania ze sprzętu, o którym mowa w tym podpunkcie;

d) wymagają od swoich rybaków na statkach prowadzących połowy gatunków objętych konwencją ICCAT, aby – jeżeli jest to wykonalne – jak najszybciej wyciągali na pokład każdego schwytanego żółwia morskiego, który jest wycieńczony lub nie porusza się, oraz starali się przywrócić jego funkcje życiowe, w tym starali się go reanimować, zgodnie z sekcją C załącznika VI, zanim bezpiecznie ponownie wpuszczą go do wody;

e) zapewniają, aby rybacy znali i stosowali odpowiednie techniki ograniczające ryzyko i techniki postępowania opisane w załączniku VI.

5. Państwa członkowskie podejmują starania, aby zwiększyć – powyżej wymaganego do dnia 1 stycznia 2024 r. poziomu 5 % – do 10 % obecność obserwatorów naukowych na taklowcach dokonujących połowów na obszarze objętym konwencją ICCAT, na którym udokumentowano i zgłoszono Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki obecność żółwi morskich. Wzrost ten można osiągnąć dzięki obecności obserwatorów lub przy zastosowaniu elektronicznych systemów monitorowania, lub obu tych metod.

Niezależnie od akapitu pierwszego, w przypadku statków o długości całkowitej poniżej 15 m, w przypadku gdy występuje nadzwyczajne zagrożenie uniemożliwiające oddelegowanie obserwatora na statek, państwo członkowskie może zastosować alternatywną metodę monitorowania naukowego w celu zbierania danych równoważnych danym określonym w niniejszym rozporządzeniu, w sposób zapewniający porównywalną obecność. Metody alternatywne stosowane na podstawie niniejszego akapitu wymagają zatwierdzenia przez ICCAT na dorocznym posiedzeniu przed ich wdrożeniem.

6. Na Morzu Śródziemnym:

a) ust. 2a nie ma zastosowania;

b) ust. 4 i 5 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2026 r.”;

21) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 44a*

System monitorowania statków

W przypadku gdy statki rybackie zainstalowały urządzenia lokacyjne zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009, państwa członkowskie zapewniają, aby urządzenia lokacyjne statków rybackich pływających pod ich banderą stale i trwale działały oraz aby dane dotyczące pozycji statków zbierano i przekazywano właściwym organom państwa członkowskiego co najmniej raz na godzinę w przypadku sejnerów i co najmniej raz na 2 godziny w przypadku pozostałych statków poławiających gatunki ICCAT.

W przypadku awarii technicznej lub niedziałania urządzenia lokacyjnego zainstalowanego na unijnym statku rybackim urządzenie to naprawia się lub wymienia jak najszybciej, a w każdym razie co najmniej w ciągu miesiąca od wystąpienia zdarzenia, chyba że statek nie prowadzi już działalności na obszarze objętym konwencją ICCAT. Unijne statki rybackie nie mogą rozpocząć rejsu połowowego, jeżeli takie urządzenie lokacyjne nie zostanie naprawione lub wymienione.”;

22) art. 54 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, musi być zgodne z formatem i układem określonym przez sekretarza wykonawczego ICCAT i zawierać następujące informacje:

– nazwa statku, numer w rejestrze,

– numer w rejestrze ICCAT (jeżeli dotyczy),

– numer IMO,

– poprzednia nazwa (jeżeli dotyczy),

– poprzednia bandera (jeżeli dotyczy),

– wcześniejsze informacje o usunięciu z innych rejestrów (jeżeli dotyczy),

– międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy,

– rodzaj statków, ich długość, pojemność rejestrowa brutto i ładowność;

– imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy właścicieli oraz operatorów,

– rodzaj dozwolonego przeładunku (tj. w porcie, na morzu),

– okres ważności upoważnienia do przeładunków.”;

23) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 58a
Zdrowie i bezpieczeństwo obserwatorów w programach obecności obserwatorów regionalnych ICCAT przy przeładunku na morzu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy statek pływający pod ich banderą, na którym przebywa obserwator regionalny ICCAT, był podczas całego rejsu wyposażony w odpowiedni sprzęt bezpieczeństwa, w tym:

   a) tratwy ratunkowe o wystarczającej pojemności dla wszystkich osób znajdujących się na statku i posiadające świadectwo inspekcji ważne przez cały czas oddelegowania obserwatora;

   b) kamizelki ratunkowe lub kombinezony ratunkowe w wystarczającej liczbie dla wszystkich osób znajdujących się na statku i zgodne z odpowiednimi normami międzynarodowymi; oraz

   c) właściwie zarejestrowaną radiopławę awaryjną EPIRB oraz transponder radarowy do celów poszukiwania i ratownictwa (SART), które muszą funkcjonować do zakończenia oddelegowania obserwatora.

2. Każdy unijny statek rybacki, na którym przebywa obserwator regionalny ICCAT, opracowuje i wdraża plan działania na wypadek sytuacji nadzwyczajnej (EAP), który ma być realizowany w przypadku śmierci obserwatora, jego zaginięcia lub podejrzenia, że wypadł on za burtę, cierpi na poważną chorobę lub odniósł obrażenia zagrażające jego zdrowiu, bezpieczeństwu lub dobrostanowi, lub został zaatakowany, zastraszony, był nękany lub że kierowano groźby pod jego adresem. Taki EAP obejmuje między innymi elementy określone w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 19-10.

3. Każdy unijny statek rybacki, na którym przebywa obserwator regionalny ICCAT, przedkłada swój EAP Komisji, która przekazuje go ICCAT w celu publikacji na stronie internetowej ICCAT. Nowy lub zmieniony EAP, gdy staje się dostępny, przekazywany jest Komisji, która przekazuje go ICCAT w celu publikacji na stronie internetowej ICCAT.

4. Obserwator regionalny ICCAT może przebywać na unijnym statku rybackim tylko wtedy, gdy statek ten przedłożył EAP. Ponadto jeżeli Komisja, na podstawie informacji zawartych w EAP, stwierdzi niezgodności z normami określonymi w załączniku 1 do zalecenia ICCAT 19-10, może podjąć decyzję o wstrzymaniu oddelegowania obserwatora na statek danego państwa członkowskiego bandery do czasu, gdy niespójność zostanie w wystarczającym stopniu usunięta.”;

24) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) obecność obserwatorów obejmującą co najmniej 5 % nakładu połowowego w każdych połowach ukierunkowanych na gatunki ICCAT prowadzonych przy użyciu takli pelagicznych, okrężnic, węd, pułapek, sieci skrzelowych i włoków;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odsetek obecności obserwatorów, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i b), oblicza się w następujący sposób:

a) w przypadku połowów przy użyciu okrężnic – w liczbie zestawów lub rejsów;

b) w przypadku połowów przy użyciu takli pelagicznych – w liczbie dni połowowych, zestawów lub rejsów;

c) w przypadku połowów przy użyciu kliprów tuńczykowych i pułapek – w liczbie dni połowowych;

d) w przypadku połowów z wykorzystaniem sieci skrzelowych – w liczbie godzin lub dni połowowych; oraz

e) w przypadku połowów przy użyciu włoków – w liczbie zaciągów lub dni połowowych.”;

25) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 63*

Obowiązki obserwatorów naukowych

1. Każde państwo członkowskie wymaga, aby obserwatorzy wykonywali w szczególności następujące zadania:

   a) rejestracja i zgłaszanie informacji dotyczących działalności połowowej statku, na którym prowadzą obserwacje, w tym co najmniej:

      (i) zbieranie danych, w tym oszacowanie całkowitego połowu gatunków docelowych, przyłowu i odrzutów (w tym rekinów, żółwi morskich, ssaków morskich i ptaków morskich), oszacowanie lub pomiar – na ile to możliwe – składu wielkościowego, stanu okazów (tj. zatrzymane, odrzucone martwe, uwolnione żywe) i zbieranie próbek biologicznych do analizy cyklu życiowego (na przykład gonady, kolce, łuski);

      (ii) informacje na temat wszystkich znalezionych znaczków;

(iii) informacje dotyczące operacji połowowych, w tym długość i szerokość geograficzną obszaru połowu, informacje dotyczące nakładu połowowego (na przykład liczba zaciągów, liczba haków), datę każdej operacji połowowej, w tym, w stosownych przypadkach, godziny rozpoczęcia i wstrzymania działalności połowowej, informacje na temat wykorzystania przedmiotów powodujących koncentrację ryb, w tym FAD, oraz informacje na temat ogólnego stanu uwolnionych zwierząt związane ze wskaźnikami przeżywalności (tj. martwe lub żywe, ranne);

b) obserwacja i rejestracja przypadków, w których zastosowano środki ograniczania przypadkowych połowów, oraz zgłaszanie innych odpowiednich informacji;

c) w miarę możliwości obserwacja i raporty dotyczące warunków środowiskowych (na przykład stan morza, parametry klimatyczne i hydrologiczne);

d) obserwacja i rejestracja przypadków zastosowania FAD, zgodnie z programem obecności obserwatorów regionalnych ICCAT przyjętym w ramach wieloletniego programu ochrony tuńczyka tropikalnego i zarządzania nim; oraz

e) wykonywanie wszelkich innych zadań naukowych zgodnie z zaleceniami Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki i uzgodnionych przez Komisję.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby obserwatorzy:

a) nie ingerowali w wyposażenie elektroniczne statku;

b) znali procedury awaryjne na statku, w tym lokalizację tratw ratunkowych, gaśnic i apteczek pierwszej pomocy;

c) porozumiewali się w razie potrzeby z kapitanem w istotnych kwestiach dotyczących obserwatorów i ich zadań;

d) nie utrudniali ani nie zakłócali działalności połowowej i zwykłych działań statku;

e) uczestniczyli w spotkaniach podsumowujących z odpowiednimi przedstawicielami instytutu naukowego lub krajowego organu odpowiedzialnego za realizację programu obecności obserwatorów.

3. Kapitan statku, na który obserwator został oddelegowany:

a) umożliwia odpowiedni dostęp do statku i jego operacji;

b) umożliwia obserwatorowi skuteczne wykonywanie jego zadań, w tym poprzez:

(i) zapewnienie odpowiedniego dostępu do narzędzi połowowych, dokumentacji (w tym elektronicznych i papierowych dzienników połowowych) oraz połowu;

(ii) porozumiewanie się w dowolnej chwili z odpowiednimi przedstawicielami instytutu naukowego lub organu krajowego;

(iii) zapewnienie odpowiedniego dostępu do elektronicznych i innych urządzeń istotnych dla działalności połowowej, w tym:

– satelitarnych urządzeń nawigacyjnych,

– elektronicznych urządzeń łączności;

(iv) zapewnienie, aby nikt na statku poddanym obserwacji nie uszkadzał ani nie niszczył sprzętu lub dokumentacji należących do obserwatora, nie utrudniał ani nie zakłócał pracy obserwatora, ani nie działał w inny sposób, który mógłby bez uzasadnienia uniemożliwiać obserwatorowi wykonywanie jego zadań;

c) zapewnia obserwatorom zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne i medyczne, takie same, jakimi dysponują oficerowie;

d) zapewnia obserwatorowi odpowiednie miejsce do wykonywania zadań na mostku lub w sterowni, a także miejsce na pokładzie odpowiednie do wykonywania zadań obserwatora.

4. Każde państwo członkowskie:

a) nakłada na statki pływające pod jego banderą wymóg, aby podczas połowów gatunków ICCAT był na nich obecny obserwator naukowy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

b) nadzoruje bezpieczeństwo swoich obserwatorów;

c) zachęca, w miarę możliwości i w stosownych przypadkach, swój instytut naukowy lub organ krajowy do zawierania porozumień z instytutami naukowymi lub organami krajowymi innych państw członkowskich lub CPC w celu wymiany między nimi raportów obserwatorów oraz danych przedstawianych przez obserwatorów;

d) podaje w sprawozdaniu rocznym – do użytku Komisji i Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki – szczegółowe informacje dotyczące wdrożenia zalecenia ICCAT 16-14, które obejmują:

(i) informacje na temat struktury i kształtu ich programów obecności obserwatorów naukowych, w tym między innymi:

– docelowy poziom obecności obserwatorów w podziale na łowiska i rodzaj narzędzi połowowych, a także to, w jaki sposób jest on mierzony,

– dane, które muszą zostać zebrane,

– stosowane protokoły zbierania i przetwarzania danych,

– informacje na temat sposobu wybierania statków na potrzeby osiągnięcia celu wyznaczonego przez państwa członkowskie w zakresie docelowego poziomu obecności obserwatorów,

– wymogi w zakresie przeszkolenia obserwatorów, oraz

– wymogi w zakresie kwalifikacji obserwatorów;

(ii) liczbę monitorowanych statków, osiągnięty poziom obecności obserwatorów w podziale na łowiska i rodzaj narzędzi połowowych oraz szczegółowe informacje na temat sposobu obliczenia poziomu obecności obserwatorów;

e) po pierwszym przekazaniu informacji wymaganych na podstawie lit. d) ppkt (i), zgłasza zmiany w strukturze i kształcie swoich programów obecności obserwatorów w sprawozdaniach rocznych wyłącznie wtedy, gdy zmiany takie mają miejsce, oraz nadal przekazuje Komisji co roku informacje wymagane na podstawie lit. d) ppkt (ii);

f) każdego roku, za pomocą wskazanych formatów elektronicznych, które są opracowywane przez Stały Komitet ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki, przekazuje temu komitetowi informacje zebrane w ramach krajowych programów obecności obserwatorów w celu wykorzystania przez Komisję, w szczególności na potrzeby oceny stad i do innych celów naukowych, zgodnie z obowiązującymi procedurami dotyczącymi innych wymogów dotyczących przekazywania danych oraz z krajowymi wymogami poufności;

g) zapewnia wdrożenie rzetelnych protokołów zbierania danych przez obserwatorów podczas wykonywania ich zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym, w razie konieczności i w stosownych przypadkach, wykorzystywanie fotografii.”;

26) w art. 66 dodaje się akapity w brzmieniu:

„4. Każde państwo członkowskie dokonuje corocznie inspekcji co najmniej 5 % operacji wyładunku i przeładunku prowadzonych przez statki rybackie państw trzecich w jego wyznaczonych portach.

5. Państwa członkowskie bandery rozpatrują zgłoszenia naruszeń pochodzące od inspektorów państwa portu oraz podejmują działania w związku z tymi zgłoszeniami na podobnej podstawie, jak w przypadku zgłoszeń od swoich własnych inspektorów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/2403.”;

27) w tytule III rozdział VII dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 66a
Obserwacja statków

1. Państwa członkowskie gromadzą jak najwięcej informacji w ramach działań inspekcyjnych i nadzorczych, które ich właściwe organy prowadzą na obszarze objętym konwencją ICCAT, w przypadku zaobserwowania, że unijny statek rybacki, statek rybacki państwa trzeciego lub statek bez przynależności państwowej prowadzi połowy lub działania związane z połowami (na przykład przeładunek), co do których domniemywa się, że są związane z połowami NNN.

2. Państwa członkowskie gromadzą informacje na temat obserwacji statków zgodnie z arkuszem informacyjnym dotyczącym obserwacji określonym w załączniku do zalecenia ICCAT 19-09.

3. W przypadku gdy zostanie zaobserwowany statek na podstawie ust. 1, zainteresowane państwo członkowskie (zwane dalej „państwem członkowskim, które dokonało obserwacji”), bez zbędnej zwłoki zgłasza to właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub CPC bandery lub państwa bandery niebędącego CPC zaobserwowanego statku i przekazuje tym organom wszelkie zarejestrowane obrazy statku oraz:

a) jeżeli zaobserwowany statek pływa pod banderą państwa członkowskiego, państwo członkowskie bandery bez zbędnej zwłoki podejmuje odpowiednie działania w odniesieniu do danego statku; zarówno państwo członkowskie, które dokonało obserwacji, jak i państwo członkowskie bandery zaobserwowanego statku przekazują Komisji i Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) informacje na temat obserwacji, w tym szczegółowe informacje na temat wszelkich podjętych działań następczych;

b) jeżeli zaobserwowany statek pływa pod banderą innej CPC, państwa niebędącego CPC lub pływa pod nieokreśloną banderą lub nie posiada przynależności państwowej, państwo członkowskie, które dokonało obserwacji, bez zbędnej zwłoki przekazuje Komisji i EFCA wszystkie odpowiednie informacje związane z obserwacją; w stosownych przypadkach Komisja przekazuje informacje związane z obserwacją sekretariatowi ICCAT.”;

28) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 69a*
Statki NNN

Państwa członkowskie zapewniają, aby statki umieszczone w wykazie ICCAT dotyczącym statków NNN nie były upoważnione do wyładunku, przeładunku, uzupełniania paliwa, uzupełniania zapasów ani udziału w innych transakcjach handlowych.”;

29) w art. 71 ust. 1 datę „20 sierpnia” zastępuje się datą „1 sierpnia”;

30) w art. 73 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) załączników I–X;

aa) ograniczeń zdolności połowowej w odniesieniu do tuńczyków tropikalnych na podstawie art. 5a w związku z raportowaniem rocznego planu połowowego i planu zarządzania zdolnością, o których mowa w ust. 2 tego artykułu, a także liczby statków pomocniczych, o których mowa w ust. 3 tego artykułu;”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) terminów ustanowionych w art. 7 ust. 1, art. 8, art. 9 ust. 1, art. 14 ust. 1, art. 18, art. 20 ust. 2, 3 i 4, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 1 i 2, art. 26 ust. 1 i 3, art. 40 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 44 ust. 3, art. 47 ust. 2, art. 48 ust. 1 i 2, art. 50 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 3, art. 57 ust. 1, 2 i 3, art. 59 ust. 1 i 2, art. 64, art. 65 ust. 2, art. 66 ust. 1 i 2, art. 67 ust. 1 i 2, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 71 ust. 1;

ba) przenoszenia kwot na kolejny rok w przypadku opastuna na podstawie art. 8a;

bb) wymogów dotyczących FAD na podstawie art. 10 ust. 1 i 2;

bc) odniesień do zaleceń ICCAT, o których mowa w art. 10 ust. 2, art. 28, art. 27 ust. 3, art. 29b ust. 2 i 3, art. 36a ust. 2, art. 58a ust. 2 i 4, art. 63 ust. 4 lit. d) i art. 66a ust. 2;”;

c) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) minimalnego poziomu obecności obserwatorów na podstawie art. 14 ust. 2;

ca) ograniczeń liczby unijnych statków łowczych poławiających tuńczyka białego w północnym Atlantyku na podstawie art. 17;

cb) przenoszenia kwot na kolejny rok w przypadku tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku na podstawie art. 17b;

cc) planów zarządzania włócznikiem w północnym Atlantyku na podstawie art. 18;

cd) przenoszenia kwot na kolejny rok w przypadku włócznika w północnym i południowym Atlantyku na podstawie art. 18b;”;

d) dodaje się litery w brzmieniu:

„j) wymogów mających na celu maksymalizację przeżywalności żółwi morskich na podstawie art. 41;

k) obliczania poziomu obecności obserwatorów na podstawie art. 61 ust. 2.”;

31) załącznik I zastępuje się tekstem określonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

32) załącznik VI zastępuje się tekstem określonym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

33) tekst określony w załączniku III do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załączniki IX i X.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/2053

W rozporządzeniu (UE) 2023/2053 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 5*

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) »ICCAT« oznacza Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego;

2) »SCRS« oznacza Stały Komitet ds. Badań i Statystyki ICCAT;

3) »konwencja« oznacza Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego;

4) »obszar objęty konwencją« oznacza obszar geograficzny określony w art. I konwencji;

5) »CPC« oznaczają Umawiające się Strony konwencji i współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie, niebędące stronami konwencji;

6) »operator« oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada przedsiębiorstwo wykonujące jakąkolwiek działalność związaną z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury lub obrotu nimi;

7) »państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu« lub »państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu« oznacza państwo członkowskie, pod którego jurysdykcją znajduje się miejsce hodowli lub tuczu;

8) »państwo członkowskie bandery« oznacza państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek rybacki;

9) »państwo członkowskie tonara« lub »państwo członkowskie odpowiedzialne za tonar« oznacza państwa członkowskie, pod których jurysdykcją znajduje się tonar;

10) »statek rybacki« oznacza każdy statek z napędem wykorzystywany w celu przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, w tym statki łowcze, statki przetwórnie, statki pomocnicze, holowniki, statki uczestniczące w przeładunku, statki transportowe wyposażone do transportu produktów z tuńczyka oraz statki pomocnicze rybołówstwa, z wyjątkiem kontenerowców;

11) »statek łowczy« oznacza statek wykorzystywany w celu przemysłowego połowu zasobów tuńczyka błękitnopłetwego;

12) »holownik« oznacza każdy statek wykorzystywany do holowania sadzów z żywym tuńczykiem błękitnopłetwym;

13) »statek przetwórnia« oznacza statek, na którym produkty rybołówstwa poddaje się przed ich opakowaniem co najmniej jednej z następujących operacji: filetowanie lub krojenie, mrożenie lub przetwarzanie;

14) »statek pomocniczy« oznacza każdy statek rybacki, inny niż statek łowczy, statek przetwórnia, holownik, statek uczestniczący w przeładunku, statek transportowy wyposażony do transportu produktów z tuńczyka lub statek pomocniczy rybołówstwa, upoważniony do udziału w połowach tuńczyka błękitnopłetwego w celu wykonywania zadań pomocniczych;

15) »statek pomocniczy rybołówstwa« oznacza każdy statek wykorzystywany do transportu martwego (nieprzetworzonego) tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie lub hodowli, z okrężnicowca lub tonara do wyznaczonego portu lub statku przetwórni;

16) »łódź przybrzeżna« to statek łowczy mający co najmniej trzy z następujących pięciu cech:

    a) długość całkowita poniżej 12 metrów;

    b) statek prowadzi połowy wyłącznie na wodach podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego bandery;

    c) czas trwania rejsów połowowych wynosi mniej niż 24 godziny;

    d) maksymalna liczba członków załogi została ustalona na cztery osoby;

e) statek prowadzi połowy przy użyciu technik, które są selektywne i mają ograniczony wpływ na środowisko;

17) »taklowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową« oznacza taklowiec do połowów pelagicznych o długości całkowitej powyżej 24 metrów;

18) »połowy rekreacyjne« oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane do celów rekreacji, turystyki lub sportu;

19) »okrężnica« oznacza każdą sieć okrążającą, której dno ściągnięte jest na dole sieci za pomocą liny sznurującej przechodzącej przez kilka obręczy wzdłuż podbory i umożliwiającej zasznurowanie i zamknięcie sieci;

20) »wspólna operacja połowowa« oznacza wszelkie operacje wykonywane przez co najmniej dwa okrężnicowce, w przypadku których połowy jednego okrężnicowca przypisuje się jednemu lub większej liczbie innych okrężnicowców zgodnie z uzgodnionym wcześniej kluczem przydziału;

21) »grupa narzędzi« oznacza grupę statków rybackich stosujących te same narzędzia, której przydzielono kwotę dla grupy;

22) »nakład połowowy« oznacza iloczyn zdolności statku rybackiego i jego działalności, wykorzystywany do pomiaru intensywności operacji połowowych; jednostki pomiaru różnią się w zależności od narzędzi połowowych: w przypadku połowów przy użyciu takli pomiar ten wyrażony jest liczbą haczyków lub liczbą haczykogodzin; w przypadku okrężnicowców jednostką pomiaru są dni połowowe (czas połowu i czas poszukiwania);

23) »aktywne połowy« oznaczają, w odniesieniu do każdego statku łowczego, fakt poławiania tuńczyka błękitnopłetwego podczas danego okresu połowowego;

24) »BCD« oznacza dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego;

25) »eBCD« oznacza elektroniczny dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego;

26) »przeładunek« oznacza przeładowanie całości lub dowolnej części produktów rybołówstwa ze statku rybackiego na inny statek rybacki; za przeładunek nie uznaje się jednak rozładunku martwego tuńczyka błękitnopłetwego z okrężnicy, tonara lub holownika na statek pomocniczy rybołówstwa;

27) »żywy tuńczyk błękitnopłetwy« oznacza tuńczyka błękitnopłetwego, który jest utrzymywany przy życiu przez pewien czas w tonarze lub zostaje przeniesiony żywy do miejsca hodowli lub tuczu, jest trzymany w sadzach, hodowany i na koniec zostaje odłowiony lub wypuszczony;

28) »odławianie« oznacza zabijanie tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu lub w tonarach;

29) »tonar« oznacza narzędzie połowowe zakotwiczone w dnie i zazwyczaj zawierające skrzydło, które prowadzi tuńczyka błękitnopłetwego do wnętrza pułapki lub szeregu pułapek, w których jest on utrzymywany przed odłowieniem lub hodowlą;

30) »umieszczenie w sadzu« oznacza przeniesienie żywego tuńczyka błękitnopłetwego do miejsca hodowli lub tuczu i późniejsze karmienie zwierzęcia w celu tuczenia go i zwiększenia jego całkowitej biomasy;

31) »kontrolne umieszczenie w sadzu« oznacza powtórzenie operacji umieszczenia w sadzu na wniosek organów kontrolnych do celów weryfikacji liczby lub przeciętnej masy ryb umieszczonych w sadzu;

32) »hodowla« lub »tuczenie« oznacza umieszczenie tuńczyka błękitnopłetwego w sadzu w miejscu hodowli lub tuczu i późniejsze karmienie go w celu tuczenia i zwiększenia jego całkowitej biomasy;

33) »miejsce hodowli lub tuczu« oznacza obszar morski, w jednym lub większej liczbie miejsc, z których wszystkie są jasno wyznaczone współrzędnymi geograficznymi z jasną definicją długości i szerokości geograficznej dla każdego z punktów wieloboku, wykorzystywany do tuczu lub hodowli tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez tonary lub okrężnicowce;

34) »zdolność wprowadzana hodowli« oznacza maksymalną ilość dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego w tonach, jaką miejsce hodowli lub tuczu może umieścić w sadzach podczas okresu połowowego;

35) »transfer« oznacza każdy transfer:

a) żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sieci statku łowczego do sadza wykorzystywanego w transporcie;

b) żywego tuńczyka błękitnopłetwego z tonara do sadza wykorzystywanego w transporcie, niezależnie od obecności holownika;

c) żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie do innego sadza wykorzystywanego w transporcie;

d) sadza z żywym tuńczykiem błękitnopłetwym z holownika na inny holownik;

e) żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego sadza do innego w tym samym miejscu hodowli lub tuczu (transfer w obrębie miejsca hodowli lub tuczu);

f) żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w hodowli do sadza wykorzystywanego w transporcie;

36) »transfer kontrolny« oznacza powtórzenie dowolnego transferu na wniosek organów kontrolnych;

37) »transfer między miejscami hodowli lub tuczu« oznacza przeniesienie żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego miejsca hodowli lub tuczu do innego, w dwóch etapach: transfer z sadza w przekazującym miejscu hodowli lub tuczu do sadza wykorzystywanego w transporcie oraz umieszczenie w sadzu z sadza wykorzystywanego w transporcie do sadza w przyjmującym miejscu hodowli lub tuczu;

38) »pierwszy transfer« oznacza transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z okrężnicy lub tonara do sadza wykorzystywanego w transporcie;

39) »dalszy transfer« oznacza każdy transfer przeprowadzany po pierwszym transferze, a przed umieszczeniem w sadzu w docelowym miejscu hodowli lub tuczu, na przykład podział lub łączenie zawartości dwóch sadzów wykorzystywanych w transporcie, z wyjątkiem transferów dobrowolnych lub kontrolnych;

40) »transfer dobrowolny« oznacza powtórzenie każdego transferu dobrowolnie realizowane przez operatora przekazującego;

41) »kamera kontrolna« oznacza kamerę stereoskopową lub tradycyjną kamerę wideo wykorzystywaną do celów kontroli na podstawie niniejszego rozporządzenia;

42) »kamera stereoskopowa« oznacza kamerę z co najmniej dwiema soczewkami, z oddzielnym czujnikiem obrazu lub oddzielnymi klatkami dla każdej soczewki, pozwalającą na rejestrowanie obrazów trójwymiarowych w celu zmierzenia długości ryby;

43) »operator przekazujący« oznacza kapitana – lub przedstawiciela kapitana – statku łowczego lub holownika, lub operatora – lub przedstawiciela operatora – miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, od których, z wyjątkiem przypadków transferów dobrowolnych i kontrolnych, rozpoczyna się operacja transferu;

44) »państwo członkowskie operatora przekazującego« oznacza państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję nad operatorem przekazującym.”;

2) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Można zezwolić na przenoszenie nieodłowionych ilości żywego tuńczyka błękitnopłetwego z połowów w poprzednich latach w obrębie miejsc hodowli lub tuczu jedynie wówczas, gdy państwo członkowskie opracuje wzmocniony system kontroli i zgłosi go Komisji. System ten stanowi integralną część rocznego planu monitorowania, kontroli i inspekcji państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 14, i obejmuje co najmniej środki ustanowione na podstawie art. 56c, 56d i 61.”;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 8*

Przenoszenie niewykorzystanych kwot

1. Nie zezwala się na automatyczne przenoszenie niewykorzystanej kwoty.

2. Państwo członkowskie może zwrócić się z wnioskiem o przesunięcie maksymalnego odsetka wynoszącego 5 % jego rocznych kwot z jednego roku na rok następny. Dane państwo członkowskie włącza ten wniosek do swojego rocznego planu połowowego i planu zarządzania zdolnością, który ma zostać włączony do unijnego planu połowowego i planu zarządzania zdolnością zatwierdzanego przez ICCAT.”;

4) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przenoszenie kwot między Unią a pozostałymi CPC odbywa się wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody zainteresowanych państw członkowskich i CPC. Przed transferem kwot Komisja powiadamia Sekretariat ICCAT o odnośnych ilościach kwot.”;

5) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 14*

Roczny plan monitorowania, kontroli i inspekcji

Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan monitorowania, kontroli i inspekcji w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Każde państwo członkowskie przedkłada swój odpowiedni plan Komisji. Każde państwo członkowskie ustanawia swój plan zgodnie z:

a) celami, priorytetami i procedurami, a także wartościami odniesienia dla działań inspekcyjnych określonymi w indywidualnym programie kontroli i inspekcji w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, ustanowionym na podstawie art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;

b) krajowym programem kontroli w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego ustanowionym na podstawie art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz, po tym dniu, zgodnie z krajowym programem kontroli ustanowionym na podstawie art. 93a tego rozporządzenia.”;

6) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie ograniczają swoją zdolność w zakresie hodowli tuńczyka do całkowitej zdolności w zakresie hodowli zarejestrowanej w prowadzonym przez ICCAT rejestrze miejsc hodowli lub tuczu upoważnionych do prowadzenia działalności związanej z tuńczykiem błękitnopłetwym (zwanym dalej „rejestrem ICCAT dotyczącym miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego”) lub dopuszczonej i zgłoszonej ICCAT w 2018 r.”;

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane statystyczne dotyczące rocznej ilości umieszczanej w sadzach (ilości złowionych dzikich ryb), odłowów i wywozu, a następnie do czasu opracowania przez Sekretariat ICCAT funkcji ekstrakcji danych w systemie eBCD i udostępnienia takiej funkcji Komisja przekazuje te dane Sekretariatowi ICCAT.

7. W stosownych przypadkach państwa członkowskie przedkładają Komisji do dnia 15 maja każdego roku zmienione plany zarządzania hodowlą, które następnie przekazuje się do Sekretariatu ICCAT do dnia 1 czerwca każdego roku.”;

7) art. 16 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) roczny plan monitorowania, kontroli i inspekcji ustanowiony zgodnie z art. 14; oraz”;

8) art. 17 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3, jeżeli warunki pogodowe uniemożliwiają prowadzenie operacji połowowych, państwa członkowskie mogą zadecydować o przedłużeniu okresów połowowych, o których mowa w tych ustępach, o równoważną liczbę utraconych dni nie większą niż 10 dni.

5. W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja każdego roku we wschodniej części Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, z wyjątkiem obszaru ograniczonego od zachodu długością geograficzną l0°W i od północy szerokością geograficzną 42°N, dozwolone są połowy tuńczyka błękitnopłetwego prowadzone przez taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 21a*
Zakaz zatrzymywania tuńczyka błękitnopłetwego na statkach pomocniczych

Statki pomocnicze nie mogą zatrzymywać na statku ani transportować tuńczyka błękitnopłetwego.”;

10) art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą w stosownych przypadkach przydzielić specjalną kwotę na połowy rekreacyjne. W przydziale tym uwzględnia się ewentualne ilości martwego tuńczyka błękitnopłetwego, w tym w ramach połowów typu »złów i wypuść«. Państwa członkowskie informują Komisję podczas przedkładania swoich planów połowowych o kwocie przydzielonej na połowy rekreacyjne.”;

11) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego przydzieloną na połowy rekreacyjne regulują te połowy, wydając statkom upoważnienia do prowadzenia połowów rekreacyjnych. Na wniosek ICCAT państwa członkowskie udostępniają Komisji wykaz tych statków, którym przyznano upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Komisja przekazuje ten wykaz drogą elektroniczną do ICCAT. Wykaz zawiera następujące informacje dotyczące każdego statku:

a) nazwę statku;

b) numer w rejestrze;

c) numer w rejestrze ICCAT (jeżeli dotyczy);

d) poprzednią nazwę (jeżeli dotyczy);

e) imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy właścicieli i operatorów.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów, w tym masę każdego tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych, oraz przekazuje Komisji dane za poprzedni rok do dnia 30 czerwca każdego roku. Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT.”;

12) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Co roku, na miesiąc przed rozpoczęciem okresu obowiązywania upoważnienia do połowów, państwa członkowskie przedkładają Komisji następujące wykazy statków:

a) wykaz wszystkich statków łowczych prowadzących aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego; oraz

b) wykaz wszystkich innych statków, niebędących statkami łowczymi, uczestniczących w działalności związanej z tuńczykiem błękitnopłetwym.

Każdy wykaz statków zawiera następujące informacje:

a) nazwa i numer rejestracyjny statku;

b) określenie rodzaju statku z podziałem co najmniej na statki łowcze, holowniki, statki pomocnicze rybołówstwa, statki pomocnicze i statki przetwórnie;

c) długość i pojemność rejestrowa brutto (GRT) lub, w miarę możliwości, pojemność brutto (GT);

d) numer IMO (w stosownych przypadkach);

e) stosowane narzędzia połowowe (jeżeli dotyczy);

f) poprzednia bandera (jeżeli dotyczy);

g) poprzednia nazwa (jeżeli dotyczy);

h) wszelkie wcześniejsze informacje o wykreśleniu z innych rejestrów;

i) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (jeżeli dotyczy);

j) imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy właścicieli i operatorów; oraz

k) okres dozwolonego połowu, prowadzenia działalności i transportu tuńczyka błękitnopłetwego do celów hodowlanych.

Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT na 15 dni przed rozpoczęciem działalności połowowej, tak aby statki umieszczone w tych wykazach mogły zostać umieszczone w prowadzonym przez ICCAT rejestrze upoważnionych statków oraz, w stosownych przypadkach, w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 m upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Późniejsze zmiany wykazów, o których mowa w ust. 1, oraz informacji, o których mowa w ust. 1 i 3, przyjmuje się w trakcie roku kalendarzowego tylko wówczas, gdy zgłoszony statek rybacki nie mógł uczestniczyć w połowach z uzasadnionych powodów operacyjnych lub ze względu na działanie siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o tym Komisję, przekazując:

a) pełne informacje dotyczące statku(-ów) rybackiego(-ich) mającego(-ych) zastąpić ten statek; oraz

b) wyczerpujący wykaz powodów uzasadniających zastąpienie oraz wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.”;

13) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie przedkłada Komisji drogą elektroniczną, jako część swojego planu połowowego, wykaz tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Wykaz ten zawiera nazwy i numery w rejestrze tonarów oraz współrzędne geograficzne wieloboku tonara. Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT, tak aby tonary mogły zostać wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie natychmiast powiadamiają Komisję o wszelkich uzupełnieniach, usunięciach lub zmianach w swoich wykazach tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Komisja bezzwłocznie przekazuje takie zmiany Sekretariatowi ICCAT.”;

14) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 28a

Wykazy i rejestr miejsc hodowli lub tuczu

1. Każde państwo członkowskie przedkłada Komisji drogą elektroniczną, jako część swojego planu połowowego, wykaz miejsc hodowli lub tuczu upoważnionych do prowadzenia działalności związanej z tuńczykiem błękitnopłetwym we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Wykaz ten zawiera następujące informacje:

   a) nazwa miejsca hodowli lub tuczu;

   b) numer w rejestrze;

   c) imiona i nazwiska lub nazwy oraz adresy właścicieli i operatorów;

   d) nakłady i całkowita zdolność w zakresie hodowli przydzielone każdemu miejscu hodowli lub tuczu;

   e) współrzędne geograficzne obszarów zatwierdzonych do prowadzenia działalności w zakresie hodowli; oraz

   f) status miejsca hodowli lub tuczu (aktywny lub nieaktywny).

   Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT, tak aby miejsca hodowli lub tuczu mogły zostać wpisane do rejestru ICCAT dotyczącego miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego.

2. Miejsc hodowli lub tuczu, które nie zostały wpisane do rejestru ICCAT dotyczącego miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego, nie uznaje się za upoważnione do prowadzenia działalności związanej z tuńczykiem błękitnopłetwym we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

3. Nie zezwala się na działalność w zakresie hodowli, w tym karmienie w celu tuczenia lub odławianie, poza współrzędnymi geograficznymi zatwierdzonymi dla działalności w zakresie hodowli.

4. Państwa członkowskie natychmiast informują Komisję o wszelkich uzupełnieniach, usunięciach lub zmianach w swoich wykazach miejsc hodowli lub tuczu. Komisja bezzwłocznie przekazuje takie zmiany Sekretariatowi ICCAT.

5. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby żadnego tuńczyka błękitnopłetwego nie umieszczano w miejscu hodowli lub tuczu niewymienionym w rejestrze ICCAT dotyczącym miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego oraz aby takie miejsca hodowli lub tuczu nie odbierały tuńczyka błękitnopłetwego od statków niewymienionych w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zakazać wszelkiej działalności w miejscach hodowli lub tuczu niezarejestrowanych w rejestrze ICCAT dotyczącym miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego.”;

15) w art. 33 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla prawa dostępu do portu na podstawie prawa międzynarodowego dotyczącego statków rybackich znajdujących się w niebezpieczeństwie lub w przypadku działania siły wyższej.”;

16) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kapitanowie – lub ich przedstawiciele – unijnych statków rybackich, w tym statków przetwórni i statków pomocniczych rybołówstwa, umieszczonych w wykazie statków, o którym mowa w art. 26, na co najmniej cztery godziny przed przewidywanym czasem przybycia do portu przekazują właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery lub CPC, z którego portów lub urządzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, następujące informacje:

a) przewidywana data i godzina przybycia;

b) szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymana na statku;

c) informacje dotyczące obszaru geograficznego, w którym dokonano połowów.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wszystkie wyładunki w Unii kontrolowane są przez odpowiednie organy kontroli państwa członkowskiego portu, a pewien odsetek poddaje się inspekcji na podstawie systemu oceny ryzyka obejmującego kwoty, wielkość floty i nakład połowowy. Pełne dane takiego systemu kontroli przyjętego przez każde państwo członkowskie zostają określone w rocznym planie monitorowania, kontroli i inspekcji, o którym mowa w art. 14.”;

17) art. 35 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kapitanowie – lub ich przedstawiciele – unijnych statków rybackich uczestniczących w operacjach przeładunkowych wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT i przekazują ją właściwym organom państw członkowskich bandery w terminie 5 dni roboczych po dniu przeładunku w porcie. Kapitanowie – lub ich przedstawiciele – statków rybackich dokonujących przeładunku wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT zgodnie z formatem określonym w załączniku V. Deklaracja przeładunkowa ICCAT musi być powiązana z eBCD w celu ułatwienia kontroli krzyżowej zawartych w niej danych.”;

18) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 36*
Raporty połowowe przedkładane przez państwa członkowskie

Każde państwo członkowskie co dwa tygodnie przedkłada Komisji raporty połowowe. Raporty te zawierają dane wymagane na podstawie art. 32 w odniesieniu do tonarów i statków łowczych. Informacje uporządkowane są według rodzajów narzędzi. Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT.”;

19) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w przypadku wypuszczania tuńczyka z miejsc hodowli lub tuczu, na holownikach obecni są wyłącznie obserwatorzy regionalni ICCAT, o których mowa w art. 39.

3. Zobowiązania, obowiązki i zadania obserwatorów krajowych określono w załączniku VIII.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają:

a) reprezentatywny zasięg czasowo-przestrzenny w celu zapewnienia, aby Komisja otrzymywała stosowne i odpowiednie dane i informacje dotyczące połowu, nakładu połowowego oraz innych aspektów naukowych i dotyczących zarządzania, z uwzględnieniem cech szczególnych flot i rybołówstwa;

b) rzetelne protokoły zbierania danych;

c) właściwe przeszkolenie i zatwierdzenie obserwatorów przed ich oddelegowaniem;

d) aby obserwatorzy przed oddelegowaniem otrzymali wykaz osób do kontaktu we właściwym organie państwa członkowskiego, do których należy zgłaszać obserwacje;

e) możliwie minimalne zakłócenie działalności statków i tonarów dokonujących połowów na obszarze objętym konwencją;

f) aby kapitanowie statków rybackich i operatorzy tonarów umożliwili obserwatorom dostęp do elektronicznych środków łączności na statkach rybackich lub tonarach.”;

20) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) podczas wszystkich operacji transferu z jednego sadza wykorzystywanego w hodowli do sadzów wykorzystywanych w transporcie, które następnie są holowane do innego miejsca hodowli lub tuczu;”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 odpowiednie państwo członkowskie może zezwolić na odłów z miejsc hodowli lub tuczu do 1000 kg dziennie i maksymalnie do 50 ton rocznie na miejsce hodowli lub tuczu w celu zaopatrzenia rynku świeżego tuńczyka błękitnopłetwego, pod warunkiem że podczas 100 % takich odłowów upoważniony inspektor krajowy z państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu będzie na miejscu i będzie kontrolował całą operację. Ten upoważniony inspektor krajowy zatwierdza również odłowione ilości w systemie eBCD. W takich przypadkach w sekcji zawierającej informacje dotyczące odłowu w eBCD nie wymaga się podpisu obserwatora regionalnego ICCAT.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdemu z miejsc hodowli lub tuczu na cały okres operacji umieszczania w sadzach i odławiania oddelegowany był jeden obserwator regionalny ICCAT. W przypadku działania siły wyższej oraz po potwierdzeniu przez państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu tych okoliczności, które stanowią siłę wyższą, lub w przypadku gdy sąsiednie miejsca hodowli lub tuczu, upoważnione i kontrolowane przez to samo państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu, działają wspólnie jako jedna jednostka, jeden obserwator regionalny ICCAT może obsługiwać więcej niż jedno miejsce hodowli lub tuczu w celu zagwarantowania ciągłości działalności w zakresie hodowli, jeżeli zapewnione jest należyte wypełnienie zadań obserwatora regionalnego ICCAT oraz po potwierdzeniu przez państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu.

4a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4, w przypadku transferu między dwoma różnymi miejscami hodowli lub tuczu podlegającymi jurysdykcji tego samego państwa członkowskiego można oddelegować jednego obserwatora regionalnego ICCAT na cały proces, w tym na transfer ryb do holowniczego sadza wykorzystywanego w transporcie, na holowanie ryb z przekazującego do docelowego miejsca hodowli i tuczu oraz na umieszczanie ryb w sadzach w docelowym miejscu hodowli lub tuczu. W tym przypadku regionalny obserwator ICCAT oddelegowywany jest przez przekazujące miejsce hodowli lub tuczu, a koszty są dzielone między przekazujące i docelowe miejsce hodowli lub tuczu, chyba że operatorzy tych miejsc hodowli lub tuczu ustalą inaczej.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kapitanowie, członkowie załogi oraz operatorzy miejsc hodowli lub tuczu, tonarów i statków nie mogą utrudniać obserwatorom regionalnym ICCAT wykonywania ich obowiązków, zastraszać ich, ingerować w wykonywanie tych obowiązków ani w sposób nieuzasadniony wpływać na nich w jakikolwiek inny sposób.

7. Zobowiązania, obowiązki i zadania obserwatorów regionalnych ICCAT określono w załączniku VIII.”;

21) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed rozpoczęciem operacji transferu, w tym transferu dobrowolnego, operator przekazujący wysyła do państwa członkowskiego bandery, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara uprzednie powiadomienie o transferze wskazujące:

a) liczbę sztuk i szacunkową masę osobników tuńczyka błękitnopłetwego, których dotyczy transfer;

b) nazwę i numer ICCAT statku łowczego, holowników, miejsc hodowli lub tuczu lub tonara;

c) datę i miejsce złowienia;

d) datę i przewidywany czas transferu;

e) przewidywane położenie (szerokość i długość geograficzną) miejsca transferu oraz numery sadzów przekazującego i odbierającego;

f) nazwę i numer ICCAT docelowego miejsca hodowli lub tuczu;

g) nazwę i numer ICCAT przekazującego miejsca hodowli lub tuczu – w przypadku transferu z sadza wykorzystywanego w hodowli do sadza wykorzystywanego w transporcie;

h) numery obu sadzów wykorzystywanych w hodowli oraz wszelkich sadzów wykorzystywanych w transporcie – w przypadku transferów w obrębie miejsca hodowli lub tuczu.”;

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wszystkim sadzom wykorzystywanym w operacjach transferu i związanym z tym transporcie żywego tuńczyka błękitnopłetwego nadaje się niepowtarzalny numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 45c.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, w ciągu 48 godzin po przedłożeniu uprzedniego powiadomienia o transferze udziela zezwolenia na transfer lub odmawia jego udzielenia. Transfer nie może rozpocząć się bez numeru uprzedniego zezwolenia wskazującego na wydane zezwolenie (AUT).”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Transfery dobrowolne i kontrolne nie wymagają nowego zezwolenia na transfer.”;

22) w art. 41 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Odmowa zezwolenia na transfer oraz wynikające z niego wypuszczenie tuńczyka błękitnopłetwego”;

b) ust. 1 lit. b)-e) otrzymują brzmienie:

„b) liczba i masa osobników tuńczyka błękitnopłetwego nie zostały należycie zgłoszone przez statek łowczy lub tonar, lub nie zezwolono na umieszczenie w sadzach osobników tuńczyka błękitnopłetwego;

c) statek łowczy lub tonar, który zgłosił połów ryb, nie miał ważnego upoważnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydanego zgodnie z art. 27 lub 28;

d) holownik zgłoszony jako przyjmujący transfer ryb nie jest zarejestrowany w prowadzonym przez ICCAT rejestrze innych statków rybackich, o którym mowa w art. 26, lub nie jest wyposażony we w pełni funkcjonujący VMS lub równoważne urządzenie lokacyjne; oraz

e) docelowe miejsce hodowli lub tuczu nie jest zgłoszone jako aktywne w rejestrze ICCAT dotyczącym miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku awarii technicznej systemu VMS podczas transportu do miejsca hodowli lub tuczu dany holownik zastępuje się innym holownikiem, który dysponuje w pełni funkcjonującym VMS, lub instaluje się lub wykorzystuje nowy, sprawny VMS najszybciej jak to wykonalne i nie później niż w ciągu 72 godzin po tej awarii technicznej. Ten okres 72 godzin może zostać wyjątkowo przedłużony w przypadku działania siły wyższej lub wystąpienia uzasadnionych ograniczeń operacyjnych. O awarii technicznej natychmiast powiadamia się Komisję, która informuje Sekretariat ICCAT. Od momentu wykrycia awarii technicznej do momentu jej usunięcia, kapitan lub przedstawiciel kapitana co godzinę przekazuje organom kontrolnym państwa członkowskiego bandery aktualne współrzędne geograficzne statku rybackiego za pomocą odpowiednich środków telekomunikacji.”;

23) w art. 42 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu operacji transferu operator przekazujący wypełnia i przekazuje deklarację transferu ICCAT (ITD) zgodnie z formatem określonym w załączniku VI:

a) właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub tonara;

b) regionalnemu obserwatorowi ICCAT, w przypadku gdy obecność tego obserwatora jest obowiązkowa; oraz

c) w stosownych przypadkach, kapitanowi holownika lub operatorowi docelowego miejsca hodowli lub tuczu.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pierwotna ITD towarzyszy transferowi do docelowego miejsca hodowli lub tuczu, w którym osobniki tuńczyka błękitnopłetwego mają być umieszczone w sadzach.

Przy pierwszym transferze pierwotna ITD powielana jest przez operatora przekazującego, gdy pojedynczy połów jest przenoszony z okrężnicy lub tonara do więcej niż jednego sadza wykorzystywanego w transporcie.

W przypadku dalszych transferów kapitan holownika przekazującego aktualizuje ITD, wypełniając sekcję 3 (Dalsze transfery), oraz przekazuje zaktualizowaną ITD holownikowi odbierającemu.

Kopię ITD przechowuje się na pokładzie przekazujących statków łowczych lub holowników, lub przechowuje ją operator tonara przekazującego lub przekazującego miejsca hodowli lub tuczu, oraz zapewnia się jej dostępność w dowolnym momencie do celów kontroli podczas okresu połowowego.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Informacje dotyczące ryb, co do których podczas transferu lub transportu ryb do docelowego miejsca hodowli lub tuczu stwierdzono, że są martwe, zapisuje się zgodnie z załącznikiem XIII.”;

24) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator przekazujący zapewnia, aby transfer był monitorowany za pomocą znajdującej się w wodzie kamery wideo w celu określenia liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego podlegających transferowi, z wyjątkiem transferów sadzów między dwoma holownikami, które nie wiążą się z przemieszczaniem żywych osobników tuńczyka błękitnopłetwego między tymi sadzami. Rejestrację wideo przeprowadza się zgodnie z minimalnymi normami i procedurami rejestracji wideo określonymi w załączniku X.

Każdy właściwy organ państwa członkowskiego operatora przekazującego podejmuje środki niezbędne do zapewnienia, aby operator przekazujący bezzwłocznie dostarczył kopie odpowiednich nagrań wideo:

a) w przypadku pierwszego transferu i każdego transferu dobrowolnego – regionalnemu obserwatorowi ICCAT, kapitanowi holownika odbierającego oraz, po zakończeniu rejsu połowowego, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery lub państwa członkowskiego tonara operatora przekazującego;

b) w przypadku dalszych transferów – obserwatorowi krajowemu na pokładzie holownika przekazującego, kapitanowi holownika odbierającego oraz, po zakończeniu holowania, właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery danego holownika przekazującego;

c) w przypadku transferów między dwoma różnymi miejscami hodowli lub tuczu – obserwatorowi regionalnemu ICCAT, kapitanowi holownika odbierającego oraz właściwemu organowi państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu operatora przekazującego; oraz

d) jeżeli podczas operacji transferu obecny jest inspektor krajowy lub inspektor ICCAT – temu inspektorowi.

1a. Odnośne nagranie wideo towarzyszy rybom do docelowego miejsca hodowli lub tuczu. Kopia przechowywana jest w tonarach, w miejscach hodowli lub tuczu lub na pokładzie statków przekazujących i musi być dostępna do celów kontroli w dowolnym momencie okresu połowowego.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Operator przekazujący i właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zatrzymują nagrania wideo związane z transferami przez co najmniej 3 lata i przechowują je tak długo, jak jest to konieczne do celów kontroli i egzekwowania przepisów.”;

25) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 43a*
Transfery dobrowolne i kontrolne

1. Jeżeli nagranie wideo, o którym mowa w art. 43, nie spełnia minimalnych norm dotyczących procedur rejestracji wideo określonych w załączniku X, a w szczególności jeżeli jego jakość i jasność nie są wystarczające do określenia liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego podlegających transferowi, operator przekazujący może dokonać transferów dobrowolnych.

2. Jeżeli nie przeprowadzono transferu dobrowolnego lub jeżeli pomimo transferu dobrowolnego nadal nie jest możliwe określenie liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego podlegających transferowi, właściwy organ państwa członkowskiego bandery, tonara lub miejsca hodowli lub tuczu operatora przekazującego nakazuje transfer kontrolny, który powtarza się do czasu, gdy jakość nagrania wideo pozwoli określić liczbę osobników tuńczyka błękitnopłetwego podlegających transferowi.

3. Transfery dobrowolne i kontrolne przeprowadza się do pustego sadza. Liczbę osobników tuńczyka błękitnopłetwego podlegających transferowi, określoną w wyniku ważnego transferu dobrowolnego lub kontrolnego wpisuje się do dziennika połowowego, ITD oraz odpowiednich sekcji eBCD.

4. Sadza wykorzystywanego w transporcie nie można oddzielić od okrężnicowca, tonara lub sadza wykorzystywanego w hodowli, dopóki obserwator regionalny ICCAT obecny na pokładzie okrężnicowca, lub obecny w miejscu hodowli lub tuczu lub w miejscu tonara, nie wykona odpowiednich zadań.

5. Jeżeli jakość nagrań wideo transferów dobrowolnych nadal nie pozwala na określenie liczby osobników podlegających transferowi, właściwy organ państwa członkowskiego operatora przekazującego może zezwolić na oddzielenie sadzów wykorzystywanych w transporcie od okrężnicowca, tonara lub miejsca hodowli lub tuczu. W takim przypadku właściwy organ państwa członkowskiego operatora przekazującego nakazuje zaplombowanie drzwi odpowiednich sadzów wykorzystywanych w transporcie zgodnie z procedurą określoną w załączniku XVa oraz wymaga przeprowadzenia w określonym czasie i miejscu transferów kontrolnych, w obecności właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego bandery, tonara lub miejsca hodowli lub tuczu.

6. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego bandery, tonara lub miejsca hodowli lub tuczu nie mogą być obecne przy transferze kontrolnym, transfer kontrolny odbywa się w obecności obserwatora regionalnego ICCAT. W takim przypadku operator miejsca hodowli lub tuczu będący właścicielem osobników tuńczyka błękitnopłetwego podlegających transferowi odpowiedzialny jest za oddelegowanie regionalnego obserwatora ICCAT do celów weryfikacji transferu kontrolnego.”;

26) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 44*

Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez właściwy organ państwa członkowskiego operatora przekazującego

1. Właściwe organy państwa członkowskiego operatora przekazującego badają wszystkie przypadki, gdy:

   a) różnica między liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego zgłoszoną w ITD przez operatora przekazującego a liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego ustaloną przez regionalnego obserwatora ICCAT lub – stosownych przypadkach – obserwatora krajowego, jest większa niż 10 %;

   b) obserwator regionalny ICCAT nie podpisał ITD.

   Margines błędu wynoszący 10 %, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), wyraża się jako procent danych liczbowych przedstawionych przez operatora przekazującego.

   W momencie wszczęcia postępowania wyjaśniającego właściwy organ państwa członkowskiego operatora przekazującego informuje o postępowaniu wyjaśniającym właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub CPC odnośnych holowników oraz zapewnia, aby do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego nie był dozwolony żaden transfer z lub do danego sadza wykorzystywanego w transporcie.

W stosownych przypadkach postępowanie wyjaśniające obejmuje analizę wszystkich odpowiednich nagrań wideo. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej takie postępowanie wyjaśniające zostaje zakończone przed umieszczeniem w sadzach w miejscu hodowli lub tuczu, a w każdym razie w ciągu 96 godzin od rozpoczęcia postępowania wyjaśniającego. Do czasu otrzymania wyników postępowania wyjaśniającego nie zezwala się na umieszczanie w sadzach ani nie zatwierdza się odpowiedniej sekcji eBCD.

2. W odniesieniu do wszystkich operacji transferu, w przypadku których wymagana jest rejestracja wideo, różnica większa niż 10 % między liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego podlegających transferowi zgłoszoną przez operatora przekazującego w ITD a liczbą określoną przez właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC operatora przekazującego stanowi potencjalną niezgodność z przepisami danego statku rybackiego, tonara lub miejsca hodowli lub tuczu.”;

27) w rozdziale V sekcja 6 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 45a*
Zmiany w ITD i eBCD w następstwie inspekcji na morzu lub postępowań wyjaśniających

W przypadku gdy w następstwie inspekcji na morzu lub postępowania wyjaśniającego stwierdzona zostanie różnica między liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego podlegających transferowi a liczbą zgłoszoną w ITD i eBCD wynosząca więcej niż 10 %, właściwy organ państwa członkowskiego operatora przekazującego zmienia eBCD, tak aby odzwierciedlić wynik tej inspekcji lub tego postępowania wyjaśniającego.”;

28) w rozdziale V sekcja 7 dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 45b

Przepisy ogólne

1. Każde państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu wyznacza jeden właściwy organ odpowiedzialny za koordynację gromadzenia i weryfikacji informacji dotyczących operacji umieszczania w sadzach prowadzonych w ramach jego jurysdykcji, za kontrolę działalności w miejscach hodowli lub tuczu podlegających jego jurysdykcji, a także za składanie sprawozdań właściwym organom państw członkowskich bandery i tonara oraz CPC, których statki lub tonary złowiły tuńczyka umieszczonego w sadzach, oraz za współpracę z tymi organami.

2. Wszystkie połowy tuńczyka błękitnopłetwego oraz działalność w zakresie hodowli tuńczyka błękitnopłetwego podlegają kontroli określonej w rocznym planie monitorowania, kontroli i inspekcji przedłożonym na podstawie art. 14.

3. Państwa członkowskie zaangażowane w działania związane z umieszczaniem w sadzach wymieniają się informacjami oraz współpracują w celu zapewnienia, aby liczba i masa osobników tuńczyka błękitnopłetwego przeznaczonych do umieszczenia w sadzach były dokładne, zgodne z ilościami połowów zgłoszonymi przez kapitana okrężnicowca lub operatora tonara oraz zadeklarowanymi w odpowiednich sekcjach eBCD.

4. Państwa członkowskie miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, aby operatorzy miejsca hodowli lub tuczu przez cały czas prowadzili dokładny schematyczny plan swoich miejsc hodowli lub tuczu, wskazujący niepowtarzalne numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 45c, wszystkich sadzów i ich odpowiednie położenie w miejscu hodowli lub tuczu. Plan ten musi być w każdym momencie udostępniany właściwemu organowi państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu do celów kontroli oraz regionalnemu obserwatorowi ICCAT oddelegowanemu w miejscu hodowli lub tuczu. Każda aktualizacja schematycznego planu podlega uprzedniemu zgłoszeniu właściwemu organowi państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu. Schematyczny plan aktualizuje się za każdym razem, gdy zmienia się liczba lub rozmieszczenie sadzów wykorzystywanych w hodowli.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu przez okres co najmniej trzech lat przechowuje wszystkie informacje, dokumenty i materiały związane z operacjami umieszczania w sadzach w podlegających jego jurysdykcji miejscach hodowli lub tuczu oraz przechowuje te informacje tak długo, jak jest to konieczne do celów kontroli i egzekwowania przepisów. Niniejszy obowiązek ma zastosowanie odpowiednio do operatorów miejsc hodowli lub tuczu w odniesieniu do operacji umieszczania w sadzach prowadzonych w ich miejscach hodowli lub tuczu.

Artykuł 45c

Niepowtarzalny numer identyfikacyjny

1. Przed rozpoczęciem kampanii połowowej tuńczyka błękitnopłetwego właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu przydziela niepowtarzalny numer identyfikacyjny (zwany dalej „numerem sadza”) każdemu sadzowi powiązanemu z miejscami hodowli lub tuczu podlegającymi jego jurysdykcji, w tym sadzom wykorzystywanym do transportu ryb do miejsca hodowli lub tuczu.

2. Numery sadzów nadaje się zgodnie z systemem niepowtarzalnej numeracji, obejmującym co najmniej kod alfa-3 odpowiadający państwu członkowskiemu miejsca hodowli lub tuczu, a następnie trzy cyfry. Numery sadzów są stałe i nie mogą być przenoszone z jednego sadza na drugi.

3. Numery sadzów są wybite lub namalowane na dwóch przeciwnych stronach obręczy sadza i powyżej linii wody, w kolorze kontrastującym z tłem, na którym są one namalowane lub wybite, oraz muszą być widoczne i czytelne w dowolnym momencie do celów kontroli. Wysokość liter i cyfr wynosi co najmniej 20 cm, a grubość linii – co najmniej 4 cm.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 dozwolone są alternatywne metody oznaczania numeru sadza na sadzu, pod warunkiem że oferują one taką samą gwarancję widoczności, czytelności i nienaruszalności.

Artykuł 45d

Zezwolenie na umieszczanie w sadzach

1. Każda operacja umieszczania w sadzach podlega procedurze określonej w ust. 2–4.

2. Operator miejsca hodowli lub tuczu zwraca się o wydanie przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zezwolenia na umieszczenie w sadzach. Zezwolenie na umieszczenie w sadzach zawiera następujące informacje:

   a) liczbę i masę osobników tuńczyka błękitnopłetwego, które mają być umieszczone w sadzach, o których mowa w ITD;

   b) odpowiedni ITD;

   c) liczbę danych eBCD, potwierdzonych i zatwierdzonych przez właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC bandery lub tonara, które dokonały połowu;

   d) wszystkie raporty dotyczące ryb, które padły podczas transportu, należycie zapisane zgodnie z załącznikiem XIII.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2, odpowiednim właściwym organom państwa członkowskiego lub CPC bandery lub tonara, które dokonały połowu, oraz zwraca się o potwierdzenie, że można zezwolić na operację umieszczenia w sadzach.

4. W terminie trzech dni roboczych właściwe organy państwa członkowskiego lub CPC bandery lub tonara, które dokonały połowu, powiadamiają właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC miejsca hodowli lub tuczu, że można zezwolić na operację umieszczenia w sadzach lub odmawia się takiego zezwolenia. W przypadku odmowy właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub tonara, które dokonały połowu, podaje powody takiej odmowy. Odmowa obejmuje wynikający z tego faktu nakaz wypuszczenia.

5. Państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu wydaje zezwolenie na umieszczenie w sadzach natychmiast po otrzymaniu potwierdzenia od odpowiedniego właściwego organu państwa członkowskiego lub CPC bandery lub tonara, które dokonały połowu. W przypadku braku takiego potwierdzenia właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu nie zezwala na operację umieszczenia w sadzach.

6. Operacje umieszczania w sadzach nie są dozwolone, jeżeli rybom objętym zezwoleniem na umieszczenie w sadzach nie towarzyszą pełne informacje wymagane na podstawie ust. 2.

7. Do czasu otrzymania wyników postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 44, prowadzonego przez właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC bandery lub tonara, które dokonały połowu, nie zezwala się na operację umieszczania w sadzach ani nie zatwierdza się odpowiednich sekcji eBCD dotyczących informacji na temat połowów żywych ryb i informacji na temat handlu żywymi rybami.

8. Jeżeli w ciągu miesiąca po złożeniu przez operatora miejsca hodowli lub tuczu wniosku o udzielenie zezwolenia na umieszczenie w sadzach właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC miejsca hodowli lub tuczu nie wydał zezwolenia na umieszczenie w sadzach, właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu nakazuje wypuszczenie i przystępuje do wypuszczenia wszystkich ryb znajdujących się w danym sadzu wykorzystywanym w transporcie, zgodnie z załącznikiem XII. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu niezwłocznie informuje o wypuszczeniu właściwy organ danego państwa członkowskiego lub CPC bandery lub tonara, które dokonały połowu, oraz Sekretariat ICCAT.”;

29) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 46*
Odmowa zezwolenia na umieszczanie w sadzach

1. Właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar odmawia zatwierdzenia umieszczania w sadzu, jeżeli uzna, że:

   a) statek łowczy lub tonar, który dokonał połowu, nie dysponował wystarczającą kwotą na umieszczenie tuńczyka błękitnopłetwego w sadzu;

   b) ilość ryb, które mają zostać umieszczone w sadzu, nie została należycie zgłoszona przez statek łowczy lub tonar; lub

   c) statek łowczy lub tonar, który zgłosił połów ryb, nie ma ważnego upoważnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, wydanego zgodnie z art. 27 lub 28.

2. Jeżeli państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar odmawia zatwierdzenia umieszczenia w sadzu, wówczas:

   a) informuje ono właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC miejsca hodowli lub tuczu; oraz

   b) zwraca się do właściwego organu państwa członkowskiego lub CPC miejsca hodowli lub tuczu o przejęcie połowów i wypuszczenie ryb do morza.

Artykuł 46a

Umieszczanie w sadzach

1. Po przybyciu holownika w pobliże miejsca hodowli lub tuczu właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zapewnia, aby holownik ten znajdował się w odległości co najmniej jednej mili morskiej od jakiegokolwiek obiektu miejsca hodowli lub tuczu do czasu, gdy zapewniona zostanie fizyczna obecność właściwego organu państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu. Pozycje i działania tego holownika muszą być stale monitorowane.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu nie zezwala na rozpoczęcie umieszczania w sadzach bez obecności tego organu oraz regionalnego obserwatora ICCAT lub zanim odpowiednie sekcje eBCD dotyczące informacji na temat połowu i informacji na temat handlu w odniesieniu do handlu żywymi rybami nie zostaną wypełnione i zatwierdzone przez właściwe organy państwa członkowskiego lub CPC bandery lub tonara, które dokonały połowów.

3. W miejscu hodowli lub tuczu zakazuje się kotwiczenia sadzów wykorzystywanych w transporcie w charakterze sadzów wykorzystywanych w hodowli bez przeniesienia ryb umożliwiającego rejestrację kamerą stereoskopową.

4. Po transferze osobników tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w holowaniu do sadza wykorzystywanego w hodowli organ kontrolny państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zapewnia, aby sadze wykorzystywane w hodowli zawierające osobniki tuńczyka błękitnopłetwego były przez cały czas zaplombowane. Odplombowanie jest możliwe wyłącznie w obecności właściwego organu państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu oraz po uzyskaniu jego zezwolenia. Organ kontrolny państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu ustanawia protokoły dotyczące plombowania sadzów wykorzystywanych w hodowli, zapewniające stosowanie plomb urzędowych oraz umieszczenie ich w taki sposób, aby uniemożliwić otwarcie drzwi bez zerwania plomb.

5. Państwa członkowskie miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, aby złowiony tuńczyk błękitnopłetwy był umieszczany w oddzielnych sadzach lub szeregu sadzów i rozdzielany według państwa członkowskiego bandery lub CPC pochodzenia i według roku połowu. Jednak jeżeli tuńczyka błękitnopłetwego złowiono w ramach wspólnej operacji połowowej, takie połowy umieszcza się w oddzielnych sadzach lub szeregu sadzów i rozdziela według wspólnych operacji połowowych i według roku połowu.

6. Ryby umieszcza się w sadzach do dnia 22 sierpnia każdego roku, chyba że właściwe organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu podadzą uzasadnione powody, w tym wynikające z działania siły wyższej, które dołącza się do raportu z umieszczania w sadzach w momencie jego przedkładania. W każdym przypadku ryb nie umieszcza się w sadzach po dniu 7 września każdego roku. Terminy te nie mają zastosowania do transferów między miejscami hodowli lub tuczu.”;

30) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 47*
Dokumentacja połowów tuńczyka błękitnopłetwego

Zakazuje się państwom członkowskim miejsca hodowli lub tuczu udzielania zezwolenia na umieszczenie w sadzach tuńczyka błękitnopłetwego, któremu nie towarzyszą dokumenty wymagane przez ICCAT w ramach programu dokumentowania połowów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/2833*. Dokumentacja musi być dokładna i kompletna oraz musi zostać zatwierdzona przez państwo członkowskie lub CPC bandery statków łowczych lub państwo członkowskie lub CPC tonara, które dokonały połowu.

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2833 z dnia 13 grudnia 2023 r, w sprawie ustanowienia programu dokumentowania połowów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) i uchylenia rozporządzenie Rady (UE) nr 640/2010 (Dz.U. L 2023/2833 z 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2833/oj).”;

31) uchyla się art. 48;

32) art. 49–52 otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 49*
Rejestrowanie operacji umieszczania w sadzach przy użyciu kamer kontrolnych i deklaracji umieszczenia w sadzach

1. Państwa członkowskie miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, aby operacje umieszczania w sadzach były monitorowane przez ich organy kontrolne przy użyciu zarówno kamer konwencjonalnych, jak i kamer stereoskopowych. Dla każdej operacji umieszczania w sadzach sporządza się nagrania wideo zgodnie z minimalnymi normami w zakresie procedur rejestracji wideo określonymi w załączniku X.

2. Jeżeli jakość rejestracji wideo z kamery kontrolnej wykorzystywanej do określenia liczby i masy osobników tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonych w sadzach nie jest zgodna z minimalnymi normami w zakresie procedur rejestracji wideo określonymi w załączniku X, właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu nakazuje kontrolne umieszczenie w sadzu do czasu, gdy możliwe będzie określenie liczby i masy osobników tuńczyka błękitnopłetwego. Powtórzenie operacji umieszczenia w sadzach nie wymaga nowego zezwolenia na umieszczenie w sadzach.

3. W przypadku kontrolnego umieszczenia w sadzu właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zapewnia, aby sadz w przekazującym miejscu hodowli lub tuczu został zaplombowany i aby nie można było nim manipulować przed nową operacją umieszczania w sadzach. Odbierające sadze wykorzystywane w hodowli wykorzystywane do kontrolnego umieszczenia w sadzu muszą być puste.

4. Po zakończeniu operacji umieszczania w sadzach właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zapewnia, aby regionalny obserwator ICCAT miał natychmiastowy dostęp do wszystkich nagrań wideo z kamery kontrolnej i mógł w razie potrzeby sporządzić kopię w celu zakończenia analizy tych nagrań wideo w innym czasie lub miejscu.

5. Państwa członkowskie miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, aby operator miejsca hodowli lub tuczu w ciągu tygodnia po przeprowadzenia faktycznej operacji umieszczania w sadzach składał z każdej takiej operacji – przy użyciu wzoru określonego w załączniku XIV – deklarację ICCAT dotyczącą umieszczania w sadzach.

Artykuł 50

Wszczęcie i prowadzenie postępowania wyjaśniającego

1. W przypadku gdy dla pojedynczej operacji połowowej różnica między liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonych w sadzach, zgodnie z informacjami przekazanymi przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zgodnie z art. 51 ust. 3, a liczbą podaną w eBCD lub ITD jako złowione lub przekazane jest większa niż 10 %, właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub tonara, które dokonało połowu, wszczyna postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia dokładnej masy połowów, która ma zostać odjęta od krajowej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego.

2. W celu wsparcia postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub tonara, które dokonało połowu, zwraca się o wszelkie informacje uzupełniające oraz wyniki odpowiedniej analizy nagrań wideo przeprowadzonej przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery i miejsca hodowli lub tuczu, które uczestniczyły w danym transporcie i danej operacji umieszczania w sadzach.

3. Właściwe organy państw członkowskich, w tym państw członkowskich bandery statków, które uczestniczyły w transporcie ryb, współpracują aktywnie, w tym poprzez wymianę wszelkich informacji i dokumentacji, którymi dysponują.

4. Właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub tonara, które dokonały połowu, kończy postępowanie wyjaśniające w ciągu miesiąca od przekazania wyników umieszczania w sadzach przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu.

5. Różnica większa niż 10 % między liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego zgłoszonych jako złowione przez dany statek lub tonar a liczbą ustaloną w wyniku postępowania wyjaśniającego przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub tonara, które dokonały połowu, stanowi potencjalną niezgodność z przepisami danego statku lub tonara.

6. Margines błędu wynoszący 10 %, o którym mowa w ust. 1 i 5, wyraża się jako procent danych liczbowych zgłoszonych przez kapitana statku rybackiego lub przedstawiciela kapitana, lub przez operatora tonara lub przedstawiciela operatora tonara, i ma zastosowanie na poziomie poszczególnych operacji umieszczania w sadzach.

7. Państwo członkowskie bandery lub tonara, które dokonały połowu, określa masę tuńczyka błękitnopłetwego, która ma zostać odjęta od jego krajowej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego, uwzględniając ilości umieszczone w sadzach obliczone zgodnie z załącznikiem XI, który zapewnia, aby masa przy umieszczaniu w sadzu była obliczana na podstawie stosunku długości do masy w przypadku ryb dzikich, oraz śmiertelność zgłoszoną zgodnie z załącznikiem XIII.

8. Jednakże w przypadku gdy w wyniku postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stwierdzono, że osobniki tuńczyka błękitnopłetwego zostały utracone, jak określono w załączniku XIII, masę utraconych ryb odejmuje się od kwoty państwa członkowskiego zgodnie z załącznikiem XIII poprzez zastosowanie średniej indywidualnej masy przy umieszczaniu w sadzach podanej przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu do liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego w ramach połowu określonej przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub tonara w wyniku analizy nagrania wideo z pierwszego transferu w kontekście postępowania wyjaśniającego.

9. Niezależnie od ust. 8, po konsultacji z właściwym organem państwa członkowskiego bandery uczestniczącym w transporcie ryb do docelowego miejsca hodowli lub tuczu właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub tonara może zadecydować, że nie odejmie od kwoty państwa członkowskiego ryb uznanych w postępowaniu wyjaśniającym za utracone, w przypadku gdy straty zostały należycie udokumentowane przez operatora jako działanie siły wyższej (tj. zdjęcia uszkodzonych sadzów, raporty meteorologiczne), właściwemu organowi państwa członkowskiego operatora przekazano odpowiednie informacje natychmiast po zdarzeniu, a straty nie spowodowały znanej śmiertelności połowowej.

Artykuł 51
Środki i programy umożliwiające określenie liczby i masy osobników tuńczyka błękitnopłetwego umieszczanych w sadzach

1. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu określa liczbę i masę osobników tuńczyka błękitnopłetwego umieszczanych w sadzach na podstawie analizy nagrania wideo każdej operacji umieszczania w sadzach przekazanego przez operatora miejsca hodowli lub tuczu. W celu przeprowadzenia tej analizy właściwe organy państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu postępują zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI.

2. W przypadku gdy różnica między liczbą lub masą określoną przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu a odpowiednimi danymi liczbowymi podanymi w deklaracji ICCAT dotyczącej umieszczania w sadzach jest większa niż 10 %, właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu wszczyna postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia przyczyn rozbieżności oraz, w stosownych przypadkach, skorygowania liczby lub masy osobników tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonych w sadzach. Ten margines błędu wynoszący 10 % wyraża się jako procent danych dostarczonych przez operatora miejsca hodowli lub tuczu.

3. Po zakończeniu operacji umieszczania w sadzach lub – w przypadku wspólnej operacji połowowej lub tonarów tego samego państwa członkowskiego – ostatniej operacji umieszczania w sadzach związanej z tą wspólną operacją połowową lub z tymi tonarami państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu przekazuje wyniki programu stereoskopowego, o którym mowa w załączniku XI, państwu członkowskiemu lub CPC bandery lub tonara, które dokonały połowu, zgodnie z załącznikiem XI sekcja B pkt 2.

4. Państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu przekazuje również wyniki programu stereoskopowego, o którym mowa w ust. 3, podmiotowi prowadzącemu w imieniu ICCAT program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT.

5. Program stereoskopowy, o którym mowa w ust. 3, realizuje się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI. Alternatywne metody mogą być stosowane tylko wówczas, gdy zostały zatwierdzone przez ICCAT podczas jej dorocznego posiedzenia.

6. Każde państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu przedkłada Komisji procedury i wyniki związane z programem kamer stereoskopowych lub metodami alternatywnymi, o których mowa w ust. 5, do dnia 30 września każdego roku w celu przekazania ich SCRS do dnia 31 października każdego roku.

7. Operator miejsca hodowli lub tuczu zgłasza zgodnie z załącznikiem XIII wszystkie osobniki tuńczyka błękitnopłetwego, które padły podczas umieszczania w sadzach.

8. Państwo członkowskie bandery lub tonara, które dokonały połowu, wydaje nakaz wypuszczenia, zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XII, w odniesieniu do ilości umieszczonych w sadzach, które przekraczają zgłoszone ilości złowione i poddane transferowi, jeżeli:

   a) postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w art. 50 ust. 1, nie zostało zakończone w terminie 10 dni roboczych od przekazania wyników programu stereoskopowego, w odniesieniu do pojedynczej operacji umieszczania w sadzach lub wszystkich operacji umieszczania w sadzach podczas wspólnej operacji połowowej; lub

   b) wyniki postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 50. ust. 1, wskazują, że liczba sztuk lub średnia masa tuńczyka błękitnopłetwego przekracza zgłoszoną ilość złowioną i poddaną transferowi.

   Wypuszczenie ryb stanowiących nadwyżkę przeprowadza się w obecności organów kontrolnych.

9. Wyniki programu stereoskopowego wykorzystuje się w celu podjęcia decyzji, czy wypuszczenie jest konieczne, oraz odpowiednio wypełnia się deklaracje umieszczenia w sadzach i odpowiednie sekcje BCD. Jeżeli wydano nakaz wypuszczenia, operator miejsca hodowli lub tuczu występuje z wnioskiem o obecność krajowego organu kontrolnego i obserwatora regionalnego ICCAT w celu monitorowania operacji wypuszczania.

Artykuł 52

Wypuszczenia związane z operacjami umieszczania w sadzach

1. Określenie liczby ryb, które mają zostać wypuszczone, odbywa się zgodnie z załącznikiem XI sekcja B pkt 3.

2. Jeżeli masa tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach przekracza masę zadeklarowaną jako złowiona lub poddana transferowi, właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub tonara, które dokonały połowu, wydaje nakaz wypuszczenia i bezzwłocznie informuje o tym właściwy organ danego państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu. Nakaz wypuszczenia wydaje się zgodnie z załącznikiem XI sekcja B pkt 3, z uwzględnieniem ewentualnego wyrównania na poziomie wspólnej operacji połowowej lub tonara, zgodnie z załącznikiem XI sekcja B pkt 5.

3. Operację wypuszczenia przeprowadza się zgodnie z protokołem określonym w załączniku XII.”;

33) uchyla się art. 53–55;

34) dodaje się sekcje w brzmieniu:

„SEKCJA 7A

OPERACJE ODŁAWIANIA

Artykuł 56a

Odławianie

1. Statki przetwórnie zamierzające prowadzić działalność w miejscach hodowli lub tuczu lub w tonarach wysyłają uprzednie powiadomienie do państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu lub tonara co najmniej 48 godzin przed przybyciem statku do miejsca hodowli lub tuczu lub do tonara. Uprzednie powiadomienie musi zawierać co najmniej datę i przewidywaną godzinę przybycia oraz informację, czy na statku przetwórni znajduje się tuńczyk błękitnopłetwy, a jeżeli tak, podaje się szczegółowe informacje o ładunku, w tym ilości w masie po przetworzeniu i w masie w relacji pełnej oraz szczegółowe informacje o pochodzeniu tuńczyka błękitnopłetwego na statku (miejsce hodowli lub tuczu lub tonar oraz państwo członkowskie lub CPC).

2. Wszelkie operacje odławiania w miejscach hodowli lub tuczu lub w tonarach wymagają zezwolenia państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu lub tonara. W tym celu operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara zamierzający odławiać tuńczyka błękitnopłetwego przedkłada swojemu państwu członkowskiemu miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, stosownie do przypadku, wniosek o zezwolenie, który zawiera co najmniej następujące informacje:

– datę lub okres odłowu,

– szacowane ilości, które mają zostać odłowione, w liczbie osobników tuńczyka błękitnopłetwego i w kg,

– numer eBCD związany z osobnikami tuńczyka błękitnopłetwego, które mają zostać odłowione,

– szczegółowe informacje o statkach pomocniczych rybołówstwa uczestniczących w operacji, oraz

– miejsce docelowe odłowionego tuńczyka błękitnopłetwego (statek przetwórnia, wywóz, rynek lokalny itp.).

3. Z wyjątkiem osobników tuńczyka błękitnopłetwego, które są bliskie śmierci, nie zezwala się na jakiekolwiek operacje odławiania przed ustaleniem wyników wykorzystania kwot zgodnie z art. 50 ust. 7–9 i przed związanym z tym wypuszczeniem ryb.

4. Operacje odławiania nie mogą odbywać się bez obecności obserwatora krajowego w przypadku tonarów lub obserwatora regionalnego ICCAT w przypadku odławiania w miejscach hodowli lub tuczu. W przypadku ryb dostarczanych na statki przetwórnie obserwator krajowy lub obserwator regionalny ICCAT mogą wykonywać swoje odpowiednie zadania na statkach przetwórniach.

5. Właściwe organy państw członkowskich miejsca hodowli lub tuczu lub tonara przeprowadzają weryfikację i kontrolę krzyżową wyników wszystkich operacji odławiania realizowanych w miejscach hodowli lub tuczu lub w tonarach podlegających ich jurysdykcji, z wykorzystaniem wszystkich istotnych informacji, jakimi dysponują. Właściwe organy państw członkowskich miejsca hodowli lub tuczu lub tonara przeprowadzają inspekcje wszystkich operacji odławiania tuńczyka błękitnopłetwego przeznaczonego dla statków przetwórni oraz pewnego odsetka pozostałych operacji odławiania na podstawie analizy ryzyka.

6. Gdy miejscem docelowym tuńczyka błękitnopłetwego jest statek przetwórnia, kapitan statku przetwórni lub jego przedstawiciel wypełniają deklarację przetwarzania. Gdy odłowiony tuńczyk błękitnopłetwy ma być wyładowany bezpośrednio w porcie, operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara wypełnia deklarację odławiania. Deklaracje przetwarzania i odławiania zatwierdza obserwator krajowy lub obserwator regionalny ICCAT obecny podczas operacji odławiania.

7. Deklaracje przetwarzania i odławiania przesyła się pocztą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu w ciągu 48 godzin od operacji odławiania z wykorzystaniem wzoru określonego w załączniku XVb.

SEKCJA 7B

DZIAŁANIA KONTROLNE W MIEJSCACH HODOWLI LUB TUCZU PO UMIESZCZENIU W SADZACH

Artykuł 56b

Transfery w obrębie miejsca hodowli lub tuczu

1. Transfer w obrębie miejsca hodowli lub tuczu nie może odbywać się bez zezwolenia i obecności właściwego organu państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu. Każdy transfer rejestruje się za pomocą kamer kontrolnych w celu potwierdzenia liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego poddawanych transferowi. Rejestracja wideo musi być zgodna z minimalnymi normami w zakresie procedur rejestracji wideo określonymi w załączniku X. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu monitoruje i kontroluje te transfery oraz zapewnia rejestrowanie każdego transferu w obrębie miejsca hodowli lub tuczu w systemie eBCD.

2. Niezależnie od definicji umieszczenia w sadzu określonej w art. 5 pkt 30 przeniesienia osobników tuńczyka błękitnopłetwego między dwoma różnymi lokalizacjami w tym samym miejscu hodowli lub tuczu (transfer w obrębie miejsca hodowli lub tuczu) za pomocą sadza wykorzystywanego w transporcie nie uważa się za umieszczenie w sadzu do celów sekcji 7.

3. Podczas transferów w obrębie miejsca hodowli lub tuczu właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu może zezwolić na przegrupowanie ryb pochodzących ze statków tej samej bandery i z tej samej wspólnej operacji połowowej, pod warunkiem zachowania identyfikowalności i możliwości stosowania wskaźników wzrostu według SCRS.

4. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu i operator miejsca hodowli lub tuczu zatrzymują przez minimum trzy lata nagrania wideo z przeprowadzonych w podlegających ich jurysdykcji miejscach hodowli lub tuczu transferów w obrębie miejsca hodowli lub tuczu oraz przechowują te informacje tak długo, jak jest to konieczne do celów kontroli i egzekwowania przepisów.

Artykuł 56c
Przeniesienie

1. Przed rozpoczęciem kolejnego okresu połowowego okrężnicowcami i tonarami właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu dokładnie ocenia żywego tuńczyka błękitnopłetwego przeniesionego do miejsc hodowli lub tuczu podlegających jego jurysdykcji. W tym celu żywego tuńczyka błękitnopłetwego przenosi się do pustego sadza i monitoruje za pomocą kamer kontrolnych, aby określić liczbę i masę osobników tuńczyka błękitnopłetwego poddanych transferowi.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 przeniesienie tuńczyka błękitnopłetwego z lat, w których nie przeprowadzono odłowu, i sadzów, z których nie przeprowadzono odłowu, podlega procedurze kontroli wyrywkowej określonej w art. 56e.

3. Przeniesiony żywy tuńczyk błękitnopłetwy jest umieszczany w oddzielnych sadzach lub szeregu sadzów w miejscu hodowli lub tuczu i rozdzielany według wspólnych operacji połowowych lub tego samego państwa członkowskiego tonara lub CPC pochodzenia i według roku połowu.

4. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zapewnia, aby nagranie wideo z kamery kontrolnej pochodzące z transferów oceny przeniesienia było zgodne z odpowiednimi minimalnymi normami w zakresie procedur rejestracji wideo określonymi w załączniku X oraz aby określenie liczby i masy przeniesionych osobników tuńczyka błękitnopłetwego było zgodne z załącznikiem XI sekcja A.

5. Do czasu opracowania przez SCRS algorytmu przeliczania długości na masę w przypadku ryb tuczonych lub hodowlanych, lub obu, masę przenoszonych osobników tuńczyka błękitnopłetwego określa się przy użyciu najbardziej aktualnych tabel wskaźników wzrostu opracowanych przez SCRS.

6. Różnicę między liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego wynikającą z oceny przeniesienia a przewidywaną liczbą po odłowieniu należycie bada właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu oraz rejestruje w systemie eBCD. W przypadku nadwyżki właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu nakazuje wypuszczenie odpowiedniej liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego. Operację wypuszczenia przeprowadza się zgodnie z załącznikiem XII. Nie jest dozwolone wyrównanie za różnice między różnymi sadzami w miejscu hodowli lub tuczu. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu może dopuścić margines błędu wynoszący do 5 % między liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego wynikającą z oceny przeniesienia a spodziewaną liczbą osobników znajdujących się w sadzach.

7. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zatrzymuje przez minimum trzy lata nagranie wideo oraz wszelkie odpowiednie dokumenty dotyczące ocen przeniesienia przeprowadzonych w podlegających jego jurysdykcji miejscach hodowli lub tuczu oraz przechowuje te informacje tak długo, jak jest to konieczne do celów kontroli i egzekwowania przepisów.

Artykuł 56d
Roczna deklaracja przeniesienia

1. Właściwe organy państw członkowskich miejsca hodowli lub tuczu w terminie 10 dni po zakończeniu oceny przeniesienia wypełniają i przekazują Komisji dołączoną do zmienionego planu zarządzania hodowlą roczną deklarację przeniesienia. Taka deklaracja zawiera co najmniej następujące informacje:

   a) państwo członkowskie bandery;

   b) nazwę i numer ICCAT miejsca hodowli lub tuczu;

   c) rok połowu;

   d) odniesienia do eBCD odpowiadającego przenoszonym połowom;

   e) numery sadzów;

   f) ilości (wyrażone w kg) oraz liczbę przenoszonych osobników tuńczyka błękitnopłetwego;

   g) średnią masę;

h) informacje na temat każdej operacji oceny przeniesienia: datę i numery sadzów; oraz

i) informacje dotyczące poprzednich transferów w obrębie miejsca hodowli lub tuczu, w stosownych przypadkach.

Komisja przekazuje tę roczną deklarację przeniesienia Sekretariatowi ICCAT w terminie 15 dni po zakończeniu operacji oceny przeniesienia.

2. Do rocznej deklaracji przeniesienia w stosownych przypadkach dołącza się raport z systemu stereoskopowego.

Artykuł 56e

Kontrole wyrywkowe

1. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu przeprowadza kontrole wyrywkowe w miejscach hodowli lub tuczu podlegających jego jurysdykcji. Minimalne kontrole wyrywkowe, o których mowa w ust. 2, odbywają się w miejscach hodowli lub tuczu w terminie przypadającym między zakończeniem operacji umieszczania w sadzach a pierwszym umieszczeniem w sadzu w kolejnym roku. Takie kontrole obejmują obowiązkowy transfer wszystkich osobników tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w hodowli do innych sadzów wykorzystywanych w hodowli w celu obliczenia liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego na podstawie nagrań wideo z kontroli.

2. Każde państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu określa minimalną liczbę kontroli wyrywkowych, które należy przeprowadzić w każdym miejscu hodowli lub tuczu podlegającym jego jurysdykcji. Liczba kontroli wyrywkowych obejmuje co najmniej 10 % liczby sadzów w każdym miejscu hodowli lub tuczu po zakończeniu operacji umieszczania w sadzach i obejmuje co najmniej jedną kontrolę na miejsce hodowli lub tuczu, a w razie potrzeby liczbę tę zaokrągla się w górę. Wybór sadzów, które mają być poddane kontroli, opiera się na analizie ryzyka. Planowanie kontroli wyrywkowych, które mają zostać przeprowadzone, ujmuje się w planie monitorowania, kontroli i inspekcji państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 14.

3. Chociaż nie jest to obowiązkowe, właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu może z wyprzedzeniem maksymalnie dwóch dni kalendarzowych powiadomić dane miejsca hodowli lub tuczu, że odbędzie się kontrola wyrywkowa. W takich przypadkach właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu informuje operatora miejsca hodowli lub tuczu o wybranych sadzach dopiero po przybyciu do danego miejsca hodowli lub tuczu.

4. Operatorzy miejsc hodowli lub tuczu podejmują wszelkie odpowiednie działania w celu ułatwienia przeprowadzania kontroli wyrywkowych, a w przypadku uprzedniego powiadomienia zapewniają, aby właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu mógł przeprowadzić kontrole wyrywkowe w dowolnym czasie oraz w dowolnym sadzu w miejscu hodowli lub tuczu.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu dąży do skrócenia czasu między wydaniem polecenia przeprowadzenia kontroli wyrywkowych a datą przeprowadzenia kontroli. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zapewnia podjęcie wszystkich niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby operator miejsca hodowli lub tuczu nie mógł manipulować danymi sadzami do czasu przeprowadzenia kontroli wyrywkowej.

6. Po kontroli wyrywkowej należycie bada się i rejestruje w systemie eBCD wszelkie różnice między liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego ustaloną w wyniku kontroli wyrywkowych a spodziewaną liczbą osobników znajdujących się w sadzach. W przypadku nadwyżki właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu nakazuje wypuszczenie odpowiedniej liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego. Operację wypuszczenia przeprowadza się zgodnie z załącznikiem XII. Nie jest dozwolone wyrównanie za różnice między różnymi sadzami w miejscu hodowli lub tuczu. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu może dopuścić margines błędu wynoszący 5 % między liczbą osobników tuńczyka błękitnopłetwego wynikającą z transferu kontrolnego a spodziewaną liczbą osobników znajdujących się w sadzach.

7. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zatrzymuje przez minimum trzy lata wszystkie nagrania wideo z kontroli wyrywkowych przeprowadzonych w podlegających jego jurysdykcji miejscach hodowli lub tuczu oraz przechowuje te informacje tak długo, jak jest to konieczne do celów kontroli i egzekwowania przepisów.

8. Komisja przekazuje wyniki kontroli wyrywkowych do Sekretariatu ICCAT przed rozpoczęciem nowego okresu połowowego okrężnicowców mającego zastosowanie do każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 17, w celu przekazania ich Komitetowi ICCAT ds. Przestrzegania Przepisów.

Artykuł 56f

Transfery między miejscami hodowli lub tuczu

1. Transfer żywych osobników tuńczyka błękitnopłetwego między dwoma różnymi miejscami hodowli lub tuczu nie może odbywać się bez uprzedniego zezwolenia na piśmie od właściwych organów danych państw członkowskich miejsc hodowli lub tuczu.

2. Transfer z sadza w przekazującym miejscu hodowli lub tuczu do sadza wykorzystywanego w transporcie musi być zgodny z wymogami określonymi w sekcji 6, w tym z wymogiem sporządzenia nagrania wideo potwierdzającego liczbę osobników tuńczyka błękitnopłetwego poddanych transferowi, wypełnienia ITD oraz weryfikacji operacji przez obserwatora regionalnego ICCAT.

3. Niezależnie od ust. 2, w przypadkach gdy wszystkie ryby z sadza wykorzystywanego w hodowli mają zostać przeniesione do docelowego miejsca hodowli lub tuczu, nie jest konieczne sporządzanie nagrania wideo operacji, a podczas transportu do docelowego miejsca hodowli lub tuczu sadz musi być zaplombowany.

4. Umieszczanie tuńczyka błękitnopłetwego w sadzach w docelowym miejscu hodowli lub tuczu podlega wymogom dotyczącym operacji umieszczania w sadzach określonym w art. 46a i 49 oraz art. 51 ust. 1, 2 i 7, w tym wymogowi rejestracji wideo potwierdzającej liczbę i masę osobników tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonych w sadzach oraz weryfikacji operacji przez obserwatora regionalnego ICCAT. Obowiązek określenia masy osobników tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonych w sadzach pochodzących z innego miejsca hodowli lub tuczu nie ma zastosowania do momentu opracowania przez SCRS algorytmu przeliczania długości na masę w przypadku ryb tuczonych lub hodowlanych.”;

35) w art. 57 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie bandery wdrażają VMS w odniesieniu do wszystkich swoich statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów oraz w odniesieniu do wszystkich swoich holowników, niezależnie od ich długości, oraz zgodnie z załącznikiem XV do niniejszego rozporządzenia. Wszystkie takie statki przekazują wiadomości nie rzadziej niż co dwie godziny, z wyjątkiem holowników i okrężnicowców, które przekazują je nie rzadziej niż co godzinę.

2. Statki rybackie objęte wymogiem posiadania VMS zgodnie z ust. 1 zaczynają przekazywać dane VMS do Sekretariatu ICCAT na co najmniej pięć dni przed rozpoczęciem okresu obowiązywania upoważnienia i przekazują te dane przez co najmniej pięć dni po zakończeniu okresu obowiązywania upoważnienia, chyba że wcześniej Komisji zostanie przesłany wniosek o usunięcie danego statku z rejestru statków ICCAT.”;

b) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wiadomości VMS ze statków rybackich pływających pod ich banderą były przekazywane Komisji zgodnie z ust. 1;”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) w przypadku awarii technicznej VMS danego holownika zastępował inny holownik wyposażony we w pełni sprawny VMS; jeżeli nie jest dostępny żaden inny holownik, na pokładzie instaluje się nowy działający VMS lub używa się go, jeżeli jest już zainstalowany, tak szybko, jak to możliwe, nie później jednak niż w ciągu 72 godzin, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej, o którym należy poinformować Sekretariat ICCAT; w międzyczasie, od momentu wykrycia takiego zdarzenia lub uzyskania informacji o nim kapitan lub przedstawiciel kapitana co godzinę przekazuje organom kontrolnym państwa członkowskiego bandery aktualne współrzędne geograficzne holownika za pomocą odpowiednich środków telekomunikacji.”;

36) tytuł art. 59 otrzymuje brzmienie:

„*Inspekcje w przypadku podejrzenia naruszenia*”;

37) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 61*

Egzekwowanie przepisów

Bez uszczerbku dla art. 89–91 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, a w szczególności dla obowiązku państw członkowskich w zakresie podejmowania odpowiednich środków egzekwowania w odniesieniu do statku rybackiego, państwo członkowskie miejsca hodowli lub tuczu podejmuje odpowiednie środki egzekwowania w odniesieniu do miejsca hodowli lub tuczu, w przypadku gdy zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym ustalono, że miejsce hodowli lub tuczu nie przestrzega art. 45b–52 niniejszego rozporządzenia. Środki te mogą obejmować, w zależności od wagi naruszenia oraz zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, zawieszenie zezwolenia lub usunięcie miejsca hodowli lub tuczu z krajowego wykazu miejsc hodowli lub tuczu lub nałożenie kar finansowych.”;

38) w art. 66 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a)–c) otrzymują brzmienie:

„a) przenoszenia kwot na kolejny rok w przypadku tuńczyka błękitnopłetwego na podstawie art. 8;

b) terminów przekazywania informacji określonych w art. 15 ust. 7, art. 16 ust. 1, art. 24 ust. 4, art. 26 ust. 1, art. 29 ust. 1, art. 32 ust. 2 i 3, art. 35 ust. 5 i 6, art. 36, art. 41 ust. 3, art. 44 ust. 2, art. 50 ust. 4, art. 57 ust. 5 lit. b) i art. 58 ust. 6;

c) terminów okresów połowowych przewidzianych w art. 17 ust. 1–4;”;

b) lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) załączników I–XVb;”;

c) dodaje się litery w brzmieniu:

„l) treści deklaracji przeniesienia określonej w art. 7 ust. 2 lit. a), oraz przepisów dotyczących umieszczania w sadzach określonych w art. 7 ust. 2 lit. b);

m) odstępstw określonych w art. 17 ust. 2, dotyczących wyznaczania obszarów połowów, statków rybackich i narzędzi połowowych, a także w art. 17 ust. 3, dotyczących połowów tuńczyka błękitnopłetwego w celach hodowlanych;

n) warunków oddelegowania obserwatorów regionalnych ICCAT do miejsc hodowli lub tuczu, o których mowa w art. 39 ust. 4.”;

39) załącznik VIII zastępuje się tekstem określonym w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia;

40) załącznik XIII zastępuje się tekstem określonym w załączniku V do niniejszego rozporządzenia;

41) tekst określony w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załączniki XVa i XVb.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący / Przewodnicząca*

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

GATUNKI ICCAT

Rodzina	Nazwa łacińska	Nazwa polska
Makrelowate	*Acanthocybium solandri*	Solandra
	Allothunnus fallai	Tuńczyk smukły
	Auxis rochei	Tazar marun
	Auxis thazard	Tazar
	Euthynnus alletteratus	Tunek
	Gasterochisma melampus	Tuńczyk motylowy
	Katsuwonus pelamis	Bonito
	Orcynopsis unicolor	Orcyn
	Sarda sarda	Pelamida
	Scomberomorus brasiliensis	Makrela brazylijska
	Scomberomorus cavalla	Makrela kawala
	Scomberomorus maculatus	Makrela hiszpańska
	Scomberomorus regalis	Makrela królewska
	Scomberomorus tritor	Makrela zachodnioafrykańska
	Thunnus alalunga	Tuńczyk biały
	Thunnus albacares	Tuńczyk żółtopłetwy
	Thunnus atlanticus	Tuńczyk czarnopłetwy
	Thunnus maccoyii	Tuńczyk południowy
	Thunnus obesus	Opastun
	Thunnus thynnus	Tuńczyk błękitnopłetwy

Rodzina	Nazwa łacińska	Nazwa polska
Żaglicowate	*Istiophorus albicans*	Żaglica atlantycka
	Makaira indica	Marlin czarny
	Makaira nigricans	Marlin błękitny
	Tetrapturus albidus	Marlin biały
	Tetrapturus belone	Marlin śródziemnomorski
	Tetrapturus georgii	Tetrapturus georgii
	Tetrapturus pfluegeri	Marlin długonosy
Włócznikowate	*Xiphias gladius*	Włócznik
Kosogonowate	*Alopias superciliosus*	Rekin lis
	Alopias vulpinus	Kosogon
Żarłaczowate	*Carcharhinus falciformis*	Żarłacz jedwabisty
	Carcharhinus galapagensis	Żarłacz galapagoski
	Carcharhinus longimanus	Żarłacz białopłetwy
	Prionace glauca	Żarłacz błękitny
Lamnowate	*Carcharodon carcharias*	Żarłacz biały
	Isurus oxyrinchus	Rekin ostronosy
	Isurus paucus	Ostronos długopłetwy
	Lamna nasus	Żarłacz śledziowy
Młotowate	*Sphyrna lewini*	Rekin młot tropikalny
	Sphyrna mokarran	Rekin młot wielki
	Sphyrna zygaena	Rekin młot
Rhincodontidae	*Rhincodon typus*	Rekin wielorybi
Pseudocarchariidae	*Pseudocarcharias kamoharai*	Żarłacz krokodyli
Długoszparowate	*Cetorhinus maximus*	Długoszpar
Ogończowate	*Pteroplatytrygon violacea*	Ogończa pelagiczna
Mantowate	*Manta alfredi*	Nie dotyczy[1]
	Manta birostris	Manta
	Mobula hypostoma	Brak nazwy polskiej
	Mobula japonica	Nie dotyczy1
	Mobula mobular	Mobula śródziemnomorska
	Mobula tarapacana	Brak nazwy polskiej
	Mobula thurstoni	*Mobula thurstoni*

[1] Brak nazwy zwyczajowej.”.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VI

Praktyki dotyczące obchodzenia się z żółwiami morskimi i ich uwalniania

A. Obchodzenie się z żółwiami morskimi i ich uwalnianie w przypadku okrężnic

1. W każdym przypadku po zauważeniu żółwia morskiego w sieci podejmuje się wszelkie możliwe starania w celu uratowania żółwia, zanim zostanie on zaplątany w sieci.

2. Żółwi morskich nie wolno wyciągać z wody za pomocą liny połowowej, na którą się złapały lub w którą się zaplątały.

3. Jeżeli żółw morski zaplącze się w sieć podczas jej wyciągania, wstrzymuje się wyciąganie sieci, gdy tylko żółw dostanie się nad wodę; przed wznowieniem wyciągania sieci wyplątuje się żółwia, nie raniąc go.

4. Jeżeli mimo podjętych środków żółw morski zostanie przypadkowo wciągnięty na statek, niezależnie od tego, czy jest żywy i porusza się, czy jest martwy, jak najszybciej się go uwalnia.

5. Jeżeli żółw morski wciągnięty na statek jest wycieńczony lub nie porusza się, podejmuje się próbę reanimacji zgodnie z sekcją C.

B. Obchodzenie się z żółwiami morskimi i ich uwalnianie w przypadku takli

1. Gdy jest to wykonalne i jeżeli operator lub członkowie załogi na statku są odpowiednio przeszkoleni, wycieńczone żółwie morskie natychmiast wciąga się na statek.

2. Po zauważeniu żółwia zmniejsza się prędkość statku i zwijacza liny oraz dostosowuje się kierunek statku tak, aby poruszał się on w kierunku żółwia morskiego, minimalizując naprężenie liny.

3. Żółwi morskich nie wolno wyciągać z wody za pomocą liny połowowej, na którą się złapały lub w którą się zaplątały.

4. Jeżeli żółw morski jest zbyt duży lub zaczepiony na haku w sposób uniemożliwiający jego bezpieczne wciągnięcie na statek bez spowodowania dalszych uszkodzeń lub obrażeń żółwia morskiego, przed uwolnieniem żółwia morskiego używa się obcinaków w celu obcięcia liny i usunięcia jak największej jej ilości.

5. W przypadku zauważenia, że żółw morski złapał się na hak lub zaplątał w sznury haczykowe podczas zaciągu, operator statku natychmiast wstrzymuje zaciąg do czasu usunięcia żółwia morskiego ze sznurów haczykowych lub wciągnięcia go na statek.

6. Jeżeli hak jest na zewnątrz żółwia morskiego lub jest w pełni widoczny, jak najszybciej i najostrożniej usuwa się go z żółwia morskiego. Jeżeli z żółwia morskiego nie można usunąć haka (na przykład został połknięty lub znajduje się w jamie ustnej), przecina się linę jak najbliżej haka.

7. Żywe żółwie morskie uwalnia się z powrotem do morza w następujący sposób:

   a) przełącza się silnik statku na bieg jałowy, tak aby wyłączyć śrubę napędową i zatrzymać statek, a następnie uwolnić żółwia morskiego z dala od rozmieszczonych narzędzi; oraz

   b) przed uruchomieniem śruby napędowej i kontynuowaniem operacji upewnia się, że żółw morski znajduje się w bezpiecznej odległości od statku.

8. Jeżeli żółw morski wciągnięty na statek jest wycieńczony lub nie porusza się, podejmuje się próbę reanimacji zgodnie z sekcją C.

C. Reanimacja żółwia morskiego na statku

1. Podczas przenoszenia żółwia morskiego próbuje się trzymać zwierzę za skorupę, unikając kontaktu z okolicami głowy i szyi oraz płetw.

2. Dąży się do usunięcia lub wyplątania z żółwia morskiego wszelkich elementów obcych, takich jak wszelkie przedmioty z tworzyw sztucznych, siatki, wbite haki itp.

3. Umieszcza się żółwia morskiego na jego dolnej skorupie (plastronie) tak, aby leżał właściwą stroną do góry, w odizolowanym miejscu zapewniającym bezpieczeństwo, oraz unieruchomiony na amortyzowanej powierzchni, takiej jak opona samochodowa bez felgi, poduszka z siedziska łodzi lub zwinięta lina. Głównym celem takiej miękkiej powierzchni jest uniesienie żółwia morskiego nad poziom podłogi statku, co ma pomóc ograniczyć jego ruchy. Unosi się tylne kończyny żółwia na wysokość co najmniej 6 cali (15 cm) na czas od 4 do 24 godzin. Stopień uniesienia kończyn zależy od wielkości żółwia; w przypadku większych zwierząt kończyny należy podnieść wyżej. Od czasu do czasu delikatnie kołysze się żółwia morskiego od lewej do prawej i od prawej do lewej, trzymając za zewnętrzną krawędź skorupy (pancerza) i podnosząc zwierzę za jeden bok o około 3 cale (8 cm), a następnie naprzemiennie na drugą stronę. Od czasu do czasu delikatnie dotyka się oka i szczypie się ogon (test odruchu), aby sprawdzić, czy zwierzę reaguje.

4. Podczas reanimacji żółwie morskie umieszcza się w zacienionym miejscu i zwilża wodą, ale w żadnym wypadku nie umieszcza się ich w pojemnikach z wodą. Najskuteczniejszą metodą utrzymania wilgoci u żółwia morskiego jest umieszczenie na jego głowie, pancerzu i płetwach namoczonego w wodzie ręcznika.

5. Żółwie morskie, które ożywają i zaczynają się poruszać, uwalnia się przez rufę łodzi tylko wtedy, gdy narzędzia połowowe nie są używane (tj. nie są aktywnie ustawiane ani ciągnięte), gdy przekładnie silnika są na biegu jałowym oraz na obszarach, na których jest mało prawdopodobne, że zwierzęta mogą zostać ponownie złowione lub doznać obrażeń przez statki.

6. Żółwie morskie, które nie zareagują na test odruchu lub nie poruszą się w ciągu 4 godzin (w miarę możliwości do 24 godzin), uwalnia się do wody w taki sam sposób jak aktywnie poruszające się żółwie morskie.”.

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK IX

Minimalne normy dotyczące procedur obchodzenia się
z rekinami ostronosymi w północnym i południowym Atlantyku i ich uwalniania

Niniejszy załącznik określa minimalne normy dotyczące procedur obchodzenia się z rekinami ostronosymi w północnym i południowym Atlantyku oraz szczegółowe zalecenia dotyczące połowów taklami i okrężnicami.

Niniejsze minimalne normy są odpowiednie dla żywych rekinów ostronosych uwalnianych zarówno w ramach polityki zakazu zatrzymywania, jak i dobrowolnie. Niniejsze minimalne normy nie zastępują jakichkolwiek surowszych przepisów bezpieczeństwa, które mogły zostać ustanowione na podstawie prawa krajowego.

1. Bezpieczeństwo przede wszystkim: Niniejsze minimalne normy rozpatruje się w świetle bezpieczeństwa i wykonalności dla członków załogi. Bezpieczeństwo członków załogi zawsze znajduje się na pierwszym miejscu. Jako minimum członkowie załogi powinni nosić odpowiednie rękawice oraz unikać przeprowadzania czynności w okolicach paszczy rekinów.

2. Szkolenie: Materiały szkoleniowe są dostępne dla państw członkowskich w trzech językach urzędowych ICCAT.

3. Metoda uwalniania: W miarę możliwości wszystkie uwalniane rekiny pozostają w wodzie przez cały czas, chyba że ich podniesienie jest konieczne do identyfikacji gatunku. Obejmuje to przecięcie liny w celu uwolnienia rekina, gdy jest on jeszcze w wodzie, użycie obcinaków lub urządzeń do oczyszczania haków w celu usunięcia haka, jeżeli to możliwe, lub przecięcie liny jak najbliżej haka (pozostawienie jak najmniejszej długości liny ciągnionej).

4. Gotowość: Narzędzia przygotowuje się z wyprzedzeniem (na przykład zawiesia płócienne lub sieciowe, nosze do przenoszenia lub podnoszenia, sieć o dużych oczkach lub sieć do przykrycia luków lub zbiorników w połowach okrężnicami, oraz nożyce z długim trzonkiem i oczyszczacze haków w połowach taklami, wymienione w sekcji E).

A. Zalecenia ogólne dotyczące wszystkich połowów

1. Jeżeli jest to bezpieczne z operacyjnego punktu widzenia, statek należy zatrzymać lub znacznie zmniejszyć jego prędkość.

2. Gdy rekin jest zaplątany (w sieć, żyłkę itp.) i o ile będzie to bezpieczne, należy ostrożnie odciąć sieć lub linę od rekina i jak najszybciej uwolnić go do morza bez jakichkolwiek oplątujących elementów.

3. Jeżeli jest to wykonalne, należy spróbować zmierzyć długość rekina, pozostawiając go w wodzie.

4. Aby zapobiec ugryzieniom, w szczęce należy umieścić przedmiot taki jak ryba lub duży kij lub drewniany drążek.

5. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu rekin musi zostać sprowadzony na pokład, należy zminimalizować czas potrzebny na jego powrót do wody, aby zwiększyć jego szansę na przeżycie oraz zmniejszyć ryzyko dla członków załogi.

B. Zasady bezpiecznego postępowania w połowach taklami

1. Należy podprowadzić rekina jak najbliżej statku, nie napinając zbytnio liny, aby uniknąć możliwości wystąpienia sytuacji, w której uwolniony hak lub zerwana lina wystrzeli hak, ciężarki i inne części w kierunku statku i członków załogi z dużą prędkością.

2. Należy przymocować drugą stronę liny głównej takli do łodzi, aby żadne pozostające w wodzie narzędzie nie ciągnęło liny i rekina.

3. Jeżeli hak jest widoczny w ciele lub pysku, należy użyć urządzenia do oczyszczania haków lub obcinaka z długim trzonkiem, aby usunąć zadzior haka, a następnie usunąć hak.

4. Jeżeli usunięcie haka nie jest możliwe lub hak nie jest widoczny, należy odciąć linę troka (lub stągiewkę, przypon) jak najbliżej haka (najlepiej pozostawiając jak najmniej liny lub materiału przyponu i bez ciężarków przymocowanych do rekina).

C. Zasady bezpiecznego postępowania w połowach okrężnicami

1. W przypadku rekina w okrężnicy: Należy obserwować sieć z jak największej odległości, aby wcześnie dostrzec rekiny i szybko zareagować. Należy unikać podnoszenia rekinów w sieci w kierunku wciągarki. Należy zmniejszyć prędkość statku, aby zmniejszyć napięcie sieci oraz umożliwić usunięcie zaplątanego rekina z sieci. W razie konieczności należy użyć nożyc, aby rozciąć sieć.

2. W przypadku rekina w podbieraku lub na pokładzie: Należy użyć specjalnie skonstruowanej siatki ładunkowej o dużych oczkach lub płóciennego zawiesia lub podobnego urządzenia. Jeżeli pozwala na to układ statku, rekiny mogą być również uwalniane przez opróżnienie podbieraka bezpośrednio na zbiornik i rampę do uwalniania trzymaną pod kątem, która łączy się z otworem na poręczy górnego pokładu, bez konieczności podnoszenia lub przenoszenia przez członków załogi.

D. Szczególne zalecenia i zasady bezpiecznego postępowania dla wszystkich połowów

1. W największym możliwym zakresie, nie wolno podnosić rekinów z wody za pomocą sznurów dodatkowych, zwłaszcza w przypadku rekinów, które złapały się na hak, chyba że podniesienie rekina jest konieczne w celu identyfikacji gatunku.

2. Nie wolno podnosić rekinów za pomocą cienkich drutów lub lin ani za sam ogon.

3. Nie wolno uderzać rekina o jakąkolwiek powierzchnię, na przykład w celu usunięcia zwierzęcia z liny.

4. Nie wolno podejmować próby usunięcia głęboko wbitego i niewidocznego haka.

5. Nie wolno próbować usuwać haka przez gwałtowne pociągnięcie za linę.

6. Nie wolno nacinać ogona ani innych części ciała.

7. Nie wolno nacinać ani przebijać otworów w ciele rekina.

8. Nie wolno przebijać rekina osęką lub kopać go ani wkładać dłoni do szczelin skrzelowych.

9. Nie wolno pozostawiać rekina przez długi czas na słońcu.

10. Nie wolno owijać palców, dłoni lub ramion liną podczas przyciągania rekina do łodzi (może to spowodować poważne obrażenia).

E. Przydatne narzędzia do bezpiecznego obchodzenia się z rekinami i ich uwalniania:

a) rękawice (skóra rekina jest szorstka; rękawice zapewniają bezpieczny kontakt z rekinem oraz chronią ręce członków załogi przed pogryzieniem);

b) ręcznik lub ścierka (ręcznik lub ścierkę namoczone w wodzie morskiej można położyć na oczach rekina, aby go uspokoić);

c) urządzenia do oczyszczania haków (na przykład oczyszczacz haków z końcówką w kształcie sprężyny, obcinaki lub szczypce);

d) uprząż lub nosze na rekina (w razie potrzeby);

e) lina tylna (do zabezpieczenia rekina, który złapał się na hak, jeżeli trzeba go wyciągnąć z wody);

f) wąż ze słoną wodą (jeżeli przewiduje się, że uwolnienie rekina może zająć więcej niż pięć minut, należy umieścić wąż w jego pysku, tak aby powoli przepływała do niego woda morska; na kilka minut przed umieszczeniem węża w paszczy rekina należy uruchomić pompę pokładową);

g) urządzenie pomiarowe lub metoda pomiarowa (na przykład tyczka, przypon i spławik lub taśma miernicza);

h) arkusz danych do rejestrowania wszystkich połowów;

i) sprzęt do znakowania (w stosownych przypadkach).

ZAŁĄCZNIK X

Wytyczne dotyczące ograniczania wpływu FAD na środowisko w połowach na obszarze objętym konwencją ICCAT

1. Część struktury FAD znajdująca się nad powierzchnią wody nie może być pokryta lub, jeżeli jest pokryta, może być pokryta wyłącznie materiałem, z którym wiąże się minimalne ryzyko zaplątania się w nim gatunków stanowiących przyłów.

2. Elementy FAD znajdujące się pod powierzchnią wody mogą składać się wyłącznie z materiału, który nie pozwala na zaplątanie (nie mogą to być na przykład liny ani płótno).

3. Przy projektowaniu FAD priorytetowo traktuje się materiały biodegradowalne.”.

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK VIII

Programy obecności obserwatorów

I. Program obecności obserwatorów krajowych

1. Zadania obserwatorów krajowych polegają na ogół na monitorowaniu zgodności statków rybackich i tonarów z niniejszym rozporządzeniem.

2. Obserwator krajowy oddelegowany na statek łowczy odnotowuje działalność połowową i składa sprawozdanie z tej działalności, w tym w szczególności następujące informacje:

   a) szacunki obserwatora krajowego dotyczące liczby i masy złowionych osobników tuńczyka błękitnopłetwego (w tym przyłowów);

   b) rozdysponowanie połowu, takie jak zatrzymywanie na statku, odrzucanie martwych lub uwalnianie żywych osobników;

   c) długość i szerokość geograficzną obszaru połowu;

   d) pomiar nakładu połowowego (na przykład liczba zaciągów, liczba haczyków itd.) zgodnie z definicją w podręczniku ICCAT dotyczącym narzędzi połowowych;

   e) datę połowu;

   f) weryfikację zgodności wpisów dokonanych w dzienniku połowowym z własnymi szacunkami połowów obserwatora krajowego.

3. Obserwatorzy krajowi oddelegowani na holownik:

a) w przypadku dalszego transferu obejmującego przemieszczanie ryb między dwoma sadzami wykorzystywanymi w transporcie:

(i) niezwłocznie analizują nagranie wideo z dalszego transferu, aby oszacować liczbę osobników tuńczyka błękitnopłetwego poddawanych transferowi;

(ii) natychmiast powiadamiają właściwe organy państw członkowskich bandery holowników przekazujących o obserwacjach obserwatora krajowego, w tym o liczbie osobników tuńczyka błękitnopłetwego oszacowanej przez obserwatora krajowego oraz odpowiedniej liczbie osobników tuńczyka błękitnopłetwego zgłoszonej w ITD przez kapitana holownika przekazującego; oraz

(iii) uwzględniają wyniki analizy obserwatora krajowego w sprawozdaniach obserwatorów dla właściwych organów państw członkowskich bandery holowników przekazujących;

b) odnotowują i zgłaszają w sprawozdaniach obserwatorów wszystkie osobniki tuńczyków błękitnopłetwych podczas rejsu transportowego zaobserwowane jako martwe;

c) obserwują i odnotowują statki podejrzewane o to, że prowadzą połowy niezgodne ze środkami ochrony ICCAT; oraz

d) niezwłocznie powiadamiają właściwe organy państw członkowskich bandery holowników przekazujących o sprawozdaniach obserwatorów na koniec rejsu holowniczego.

4. Po oddelegowaniu na tonar obserwator krajowy:

a) weryfikuje zezwolenie na odławianie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego tonara;

b) zatwierdza informacje zawarte w deklaracjach przetwarzania lub odławiania sporządzonych przez kapitana statku przetwórni lub przedstawiciela kapitana, lub operatora tonara.

5. Obserwator krajowy prowadzi również prace naukowe, takie jak zbieranie wszystkich niezbędnych danych wymaganych przez Komisję, w oparciu o zalecenia SCRS.

II. Program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT

1. Każde państwo członkowskie wymaga, aby operatorzy miejsc hodowli lub tuczu i tonarów oraz kapitanowie okrężnicowców, lub przedstawiciele kapitanów, podlegający jego jurysdykcji oddelegowali obserwatora regionalnego ICCAT, jak określono w art. 39.

2. Obserwatorzy regionalni ICCAT są wyznaczani przed dniem 1 kwietnia – lub najszybciej jak to możliwe – każdego roku oraz oddelegowywani w miejscach hodowli lub tuczu, tonarach i na pokładzie okrężnicowców pływających pod banderą państw członkowskich realizujących program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT. Każdemu obserwatorowi wydaje się kartę obserwatora regionalnego ICCAT.

3. Obie zaangażowane strony podpisują umowę określającą prawa i obowiązki obserwatora regionalnego ICCAT i kapitana statku rybackiego lub operatora miejsca hodowli lub tuczu lub tonara.

4. Ustanawia się podręcznik programu obecności obserwatorów ICCAT.

A. Kwalifikacje obserwatorów regionalnych ICCAT

Obserwatorzy regionalni ICCAT muszą mieć następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:

a) wystarczające doświadczenie w rozpoznawaniu gatunków ryb i narzędzi połowowych;

b) zadowalającą znajomość środków ochrony i zarządzania ICCAT oraz wytycznych ICCAT dotyczących szkoleń;

c) umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu;

d) umiejętność analizowania nagrań wideo;

e) w miarę możliwości, zadowalającą znajomość języka państwa członkowskiego lub CPC bandery, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, w którym wykonują swoje zadania.

B. Obowiązki obserwatorów regionalnych ICCAT

1. Obserwatorzy regionalni ICCAT:

a) muszą mieć ukończone szkolenie techniczne wymagane na podstawie wytycznych ustanowionych przez ICCAT;

b) muszą być obywatelami jednego z państw członkowskich lub CPC i w miarę możliwości nie mogą być obywatelami państwa członkowskiego bandery lub CPC okrężnicowca, państwa członkowskiego lub CPC miejsca hodowli lub tuczu lub państwa członkowskiego lub CPC bandery, które są poddawane obserwacji;

c) muszą być w stanie wykonywać zadania określone w sekcji C część II;

d) muszą być uwzględnieni w wykazie obserwatorów regionalnych ICCAT prowadzonym przez Sekretariat ICCAT;

e) nie mogą mieć aktualnych interesów finansowych lub czerpać korzyści z połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

2. Obserwatorzy regionalni ICCAT traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji związanych z połowem i transferem prowadzonych przez okrężnicowce, w miejscach hodowli lub tuczu i tonarach oraz potwierdzają akceptację tego wymogu na piśmie, co stanowi warunek wyznaczenia ich jako obserwatorów regionalnych ICCAT.

3. Obserwatorzy regionalni ICCAT muszą spełniać wymogi przepisów ustawowych i wykonawczych państwa członkowskiego lub CPC bandery lub miejsca hodowli lub tuczu, którego jurysdykcji podlega statek, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar, do którego zostali oddelegowani obserwatorzy regionalni ICCAT.

4. Obserwatorzy regionalni ICCAT muszą przestrzegać hierarchii i ogólnych zasad zachowania mających zastosowanie do całego personelu statku oraz miejsca hodowli lub tuczu i tonara, pod warunkiem że takie zasady nie kolidują z obowiązkami obserwatorów regionalnych ICCAT wynikającymi z tego programu ani z obowiązkami personelu statków, miejsc hodowli lub tuczu i tonara określonych w niniejszym załączniku.

C. Zadania obserwatorów regionalnych ICCAT

1. Obserwatorzy regionalni ICCAT w ramach swoich zadań, w szczególności:

a) jako zadanie ogólne:

(i) obserwują i monitorują zgodność operacji połowowych i hodowli tuńczyka błękitnopłetwego z odpowiednimi środkami ochrony i zarządzania ICCAT;

(ii) prowadzą wymagane przez Komisję prace naukowe, takie jak zbieranie próbek lub danych w ramach zadania II, na podstawie wytycznych SCRS;

(iii) obserwują i rejestrują statki, co do których istnieje podejrzenie, że prowadzą połowy z naruszeniem środków ochrony i zarządzania ICCAT, oraz weryfikują i rejestrują nazwę danego statku rybackiego i jego numer ICCAT;

(iv) wykonują wszelkie inne zadania określone przez Komisję;

b) w odniesieniu do okrężnicowców lub działalności połowowej tonara:

(i) obserwują i składają raporty z prowadzonej działalności połowowej;

(ii) obserwują i oszacowują połowy oraz weryfikują wpisy w dzienniku połowowym;

c) w odniesieniu do pierwszych transferów z okrężnicowca lub tonara do sadzów wykorzystywanych w transporcie:

(i) zapisują i składają raporty z prowadzonych działań związanych z transferem;

(ii) weryfikują pozycję statku podczas transferu;

(iii) w stosownych przypadkach dokonują przeglądu i analizy wszystkich nagrań wideo związanych z daną operacją transferu;

(iv) oszacowują liczbę osobników tuńczyka błękitnopłetwego poddawanych transferowi oraz zapisują wynik w ITD;

(v) wydają dzienny raport z działań związanych z transferem prowadzonych przez okrężnicowce;

(vi) zapisują wynik przeprowadzonej analizy oraz składają odpowiedni raport;

(vii) weryfikują wpisy dokonane w uprzednim powiadomieniu o transferze, o którym mowa w art. 40, w ITD, o którym mowa w art. 42, oraz w eBCD;

(viii) weryfikują, czy ITD, o którym mowa w art. 42, jest przekazywany kapitanowi holownika lub operatorowi miejsca hodowli lub tuczu lub tonara;

(ix) w odniesieniu do transferów kontrolnych – weryfikują numery identyfikacyjne plomb oraz zapewniają, aby plomby były umieszczone w taki sposób, aby zapobiec otwarciu drzwi bez zerwania plomby;

d) w odniesieniu do operacji umieszczania w sadzach – dokonują przeglądu nagrań wideo zarejestrowanych podczas umieszczania w sadzach w celu określenia liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonych w sadzach, w odpowiednim czasie, aby umożliwić operatorowi miejsca hodowli lub tuczu wypełnienie odpowiedniej deklaracji umieszczenia w sadzach;

e) w odniesieniu do weryfikacji danych:

(i) weryfikują i poświadczają dane zawarte w ITD, deklaracjach umieszczenia w sadzach oraz eBCD, w tym poprzez analizę nagrań wideo;

(ii) wydają dzienny raport z działań związanych z transferem prowadzonych przez okrężnicowce, miejsca hodowli lub tuczu i tonary;

(iii) w przypadku gdy dana operacja jest zgodna ze środkami ochrony i zarządzania ICCAT, a informacje zawarte w tych dokumentach są zgodne z obserwacjami obserwatora regionalnego ICCAT, podpisują ITD, deklaracje umieszczenia w sadzach i eBCD, z wyraźnie zapisaną nazwą i numerem ICCAT; lub, w przypadku braku porozumienia, wskazują swoją obecność w odpowiednich ITD i deklaracjach umieszczenia w sadzach lub w odpowiednim eBCD, lub w obu tych dokumentach, a także przyczyny braku porozumienia, podając w szczególności zasady lub procedury, które zdaniem regionalnego obserwatora ICCAT nie były przestrzegane;

f) w odniesieniu do wypuszczeń:

(i) w odniesieniu do wypuszczeń przed umieszczeniem w sadzach – obserwują operację wypuszczania z okrężnicy lub sadza wykorzystywanego w transporcie, zgodnie z protokołem wypuszczania określonym w załączniku XII;

(ii) w odniesieniu do wypuszczania po umieszczeniu w sadzach – obserwują i raportują uprzednią segregację ryb i późniejszą operację wypuszczania, zgodnie z protokołem wypuszczania zawartym w załączniku XII, w tym sprawdzając, czy jakość nagrań wideo dotyczących uprzedniej segregacji spełnia minimalne normy w zakresie procedur dotyczących rejestracji wideo określone w załączniku X, oraz określając liczbę wypuszczonych osobników tuńczyka błękitnopłetwego;

(iii) w obu przypadkach weryfikują nakaz zwolnienia wydany przez właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego lub CPC oraz zatwierdzają informacje zawarte w deklaracji wypuszczenia sporządzonej przez operatora przekazującego lub operatora miejsca hodowli lub tuczu;

g) w odniesieniu do operacji odławiania prowadzonych w miejscach hodowli lub tuczu:

(i) weryfikują zezwolenie na odławianie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC miejsca hodowli lub tuczu;

(ii) zatwierdzają informacje zawarte w deklaracjach przetwarzania i odławiania sporządzonych przez kapitana statku przetwórni lub jego przedstawiciela lub przez operatora miejsca hodowli lub tuczu;

h) w odniesieniu do sprawozdawczości:

(i) rejestrują i weryfikują obecność wszelkiego oznakowania, w tym również znaków naturalnych, oraz informują o wszelkich śladach niedawnego usuwania oznakowania; w przypadku wszystkich osobników tuńczyka błękitnopłetwego oznakowanych etykietami elektronicznymi – przeprowadzają pełne pobieranie próbek biologicznych (otolitów, kręgosłupa i próbki genetycznej) zgodnie z wytycznymi wydanymi przez SCRS;

(ii) sporządzają sprawozdania ogólne zawierające informacje zgromadzone na podstawie sekcji C oraz zapewniają kapitanowi statku rybackiego i operatorowi miejsca hodowli lub tuczu możliwość dodania do tych sprawozdań wszelkich istotnych informacji;

(iii) przedkładają sprawozdania ogólne, o których mowa w lit. h) ppkt (ii), podmiotowi prowadzącemu program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT w celu przekazania ich Sekretariatowi ICCAT w terminie 20 dni od zakończenia okresu obserwacji;

(iv) w przypadku gdy regionalny obserwator ICCAT zaobserwuje potencjalną niezgodność z zaleceniem ICCAT, niezwłocznie przekazuje te informacje podmiotowi prowadzącemu program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT, który niezwłocznie przekazuje je właściwemu organowi danego państwa członkowskiego bandery, tonara lub miejsca hodowli lub tuczu oraz Sekretariatowi ICCAT; w tym celu podmiot prowadzący program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT ustanawia system umożliwiający bezpieczne przekazywanie tych informacji;

(v) uzyskują, w miarę możliwości, dowody (tj. zdjęcia, nagrania wideo) dotyczące wykrytej potencjalnej niezgodności oraz załączają je do sprawozdania obserwatora regionalnego ICCAT.

D. Obowiązki państwa członkowskiego bandery, tonara i miejsca hodowli lub tuczu

1. Państwa członkowskie bandery, miejsca hodowli lub tuczu i tonara zapewniają, aby – w szczególności – obserwator regionalny ICCAT:

a) miał dostęp do personelu okrężnicowca, miejsca hodowli lub tuczu i tonara oraz do narzędzi połowowych, urządzeń sadzowych i nagrań z kamer kontrolnych;

b) na żądanie oraz w celu wykonywania obowiązków określonych w programie obecności obserwatorów regionalnych ICCAT – miał dostęp do następującego sprzętu, jeżeli znajduje się on na statkach, na które obserwator został oddelegowany:

(i) urządzenia nawigacji satelitarnej;

(ii) ekrany radarowe w czasie pracy;

(iii) elektroniczne urządzenia łączności;

c) miał zapewnione zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak oficerowie;

d) miał zapewnione odpowiednie miejsce na mostku lub w sterowni do pracy biurowej, a także miejsce na pokładzie odpowiednie do wykonywania obowiązków obserwatora.

2. Państwa członkowskie bandery, tonara i miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, aby kapitanowie, członkowie załogi oraz właściciele miejsc hodowli lub tuczu, tonarów i statków nie utrudniali obserwatorom regionalnym ICCAT wykonywania ich obowiązków obserwatorów regionalnych ICCAT, nie zastraszali ich, nie ingerowali w ich czynności, nie wywierali na nich nacisku, nie przekupywali ich ani nie próbowali ich przekupywać.

3. Państwom członkowskim bandery, tonara lub miejsca hodowli lub tuczu przekazuje się, w sposób zgodny z wszelkimi mającymi zastosowanie wymogami poufności danych, kopie wszystkich surowych danych, podsumowania i sprawozdania dotyczące rejsu połowowego. Sprawozdania obserwatorów regionalnych ICCAT przedkładane są Komitetowi ds. Przestrzegania Przepisów i SCRS.

4. Właściwe organy państw członkowskich bandery, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, w których obserwator regionalny ICCAT świadczy usługi obserwatora, mogą zwrócić się o zastąpienie obserwatora, jeżeli mają dowody na to, że obserwator regionalny ICCAT nie wypełnia obowiązków lub nie wykonuje w odpowiedni sposób zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu. Wszelkie takie przypadki zgłasza się panelowi 2.

E. Opłaty i organizacja

1. Koszty realizacji programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT finansowane są przez operatorów miejsc hodowli lub tuczu i tonarów oraz przez właścicieli okrężnicowców. Opłatę taką oblicza się na podstawie łącznych kosztów programu i wpłaca na specjalny rachunek Sekretariatu ICCAT wykorzystywany do realizacji programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT.

2. Żaden obserwator regionalny ICCAT nie może zostać oddelegowany do statku, tonara lub miejsca hodowli lub tuczu, za które nie uiszczono opłat wymaganych na podstawie niniejszego załącznika.”.

ZAŁĄCZNIK V

„ZAŁĄCZNIK XIII

Postępowanie z martwymi lub utraconymi rybami

A. Rejestr martwych lub utraconych tuńczyków błękitnopłetwych

1. Liczba osobników tuńczyka błękitnopłetwego, które padły podczas jakiejkolwiek operacji regulowanej niniejszym rozporządzeniem, zgłaszana jest przez operatora przekazującego – w przypadku operacji transferu i związanego z nią transportu – lub przez operatora miejsca hodowli lub tuczu – w przypadku operacji umieszczania w sadzach lub działalności w zakresie hodowli – i jest odejmowana od odpowiedniej kwoty danego państwa członkowskiego.

2. Do celów niniejszego załącznika »ryby utracone« oznaczają brakujące osobniki tuńczyka błękitnopłetwego, które po wykryciu w postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w art. 50 niniejszego rozporządzenia, potencjalnych różnic nie zostały uzasadnione jako śmiertelność.

B. Postępowanie z rybami, które padły podczas połowu i pierwszego transferu

1. Osobniki tuńczyka błękitnopłetwego, które padły podczas połowu i pierwszego transferu z okrężnicowca lub tonara, zapisuje się w dzienniku połowowym okrężnicowca lub w dziennym raporcie połowowym tonara oraz zgłasza w ITD i sekcji 4 (Informacje o transferze) eBCD.

2. eBCD dostarcza się kapitanowi holownika wraz z wypełnionymi sekcjami 2 (Informacje o połowie), 3 (Informacje o handlu) i 4 (Informacje o transferze), w tym podsekcjami dotyczącymi »ryb martwych«.

3. Sekcja 2 (Informacje o połowie) eBCD obejmuje wszystkie złowione osobniki tuńczyka błękitnopłetwego. Całkowite ilości zgłoszone w sekcjach 3 (Informacje o handlu) i 4 (Informacje o transferze) eBCD (w tym w podsekcjach dotyczących »ryb martwych«) muszą być równe ilościom zgłoszonym w sekcji 2 (Informacje o połowie) eBCD po odjęciu wszystkich przypadków śmiertelności zaobserwowanych między połowem a zakończeniem transferu.

4. eBCD towarzyszy deklaracja transferu ICCAT zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

5. Kopię eBCD obejmującą wypełnioną sekcję 8 (Informacje o handlu) wypełnia się i przekazuje kapitanowi statku pomocniczego rybołówstwa, który przewozi martwego tuńczyka błękitnopłetwego na brzeg (lub zachowuje na statku łowczym lub tonarze, jeżeli tuńczyk ma być wyładowany bezpośrednio na brzegu). Kopia ITD towarzyszy tym martwym rybom i tej kopii odcinka eBCD.

6. Ilość martwych ryb rejestruje się w eBCD statku łowczego, który dokonał połowu, lub – w przypadku wspólnych operacji połowowych (JFO) – w eBCD uczestniczącego statku łowczego albo statku pływającego pod inną banderą uczestniczącego w JFO.

C. Postępowanie z rybami, które padły lub zostały utracone podczas dalszych transferów i operacji transportu

1. Kapitanowie holowników zgłaszają, korzystając ze wzoru określonego w sekcji F, wszystkie osobniki tuńczyka błękitnopłetwego, które padły podczas transportu. Kapitan holownika wypełnia poszczególne wiersze za każdym razem, gdy stwierdzono ryby martwe lub utracone.

2. W przypadku dalszych transferów kapitan holownika przekazującego przekazuje oryginał sprawozdania kapitanowi holownika odbierającego tuńczyka błękitnopłetwego, zachowując na pokładzie kopię sprawozdania przez okres kampanii.

3. Po przybyciu sadza wykorzystywanego w transporcie do docelowego miejsca hodowli lub tuczu kapitan holownika przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu lub CPC odpowiedzialnemu za miejsce hodowli lub tuczu pełny zestaw raportów dotyczących martwych ryb, korzystając ze wzoru określonego w sekcji F.

4. Do celów wykorzystania kwoty określanej przez państwo członkowskie bandery lub tonara masę ryb, które padły lub zostały utracone podczas transportu, ocenia się w następujący sposób:

   a) w odniesieniu do ryb martwych:

      (i) w przypadku wyładunku stosuje się rzeczywistą masę przy wyładunku;

      (ii) w przypadku odrzutów martwych ryb – średnią masę osobników tuńczyka błękitnopłetwego ustaloną w momencie umieszczania w sadzach stosuje się do liczby odrzuconych osobników tuńczyka błękitnopłetwego;

   b) w przypadku ryb uznanych w momencie postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 50, za tak czy inaczej utracone – średnią masę osobników tuńczyka błękitnopłetwego ustaloną w momencie umieszczania w sadzach stosuje się do liczby osobników tuńczyka błękitnopłetwego uznanych za ryby utracone, określonej przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery lub tonara w wyniku analizy nagrania wideo z pierwszego transferu w kontekście tego postępowania wyjaśniającego.

D. Postępowanie z rybami, które padły podczas operacji umieszczania w sadzach

Ryby, które padły podczas operacji umieszczania w sadzach, zgłaszane są przez operatora miejsca hodowli lub tuczu w deklaracji umieszczenia w sadzach. Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu zapewnia, aby liczba i masa osobników tuńczyka błękitnopłetwego, które padły podczas operacji umieszczania w sadzach, były zgłaszane w odpowiedniej podsekcji sekcji 6 (Informacje o hodowli) eBCD.

E. Postępowanie z rybami, które padły lub zostały utracone podczas działalności w zakresie hodowli

Martwe lub utracone ryby w miejscach hodowli lub tuczu lub ryby, które znikają z miejsc hodowli lub tuczu, w tym ryby, które rzekomo zostały skradzione lub uciekły, zgłaszane są przez operatora miejsca hodowli lub tuczu właściwemu organowi państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu natychmiast po stwierdzeniu ryb martwych lub utraconych. Do sprawozdania operatora miejsca hodowli lub tuczu dołącza się niezbędne dowody potwierdzające (na przykład skargę dotyczącą skradzionych ryb, zgłoszenie szkód w przypadku uszkodzenia sadza). Po otrzymaniu takiego sprawozdania właściwy organ państwa członkowskiego miejsca hodowli lub tuczu stosuje niezbędne zmiany lub anuluje dany eBCD (w następstwie niezbędnych zmian w systemie eBCD).

F. Wzór formularza sprawozdawczego

Zgłaszanie ryb, które padły podczas dalszych transferów i operacji holowania		
Holownik	Nazwa	
	Nr ICCAT i bandera	
	Nr ITD i nr sadza	
	Imię i nazwisko kapitana	
Statek(-ki) łowczy(-e) / tonar	Nazwa statku(-ów) / tonara	
	Nr ICCAT i nr JFO	
	Nr(y) eBCD	
Poprzedni(-e) holownik(i) (jeżeli dotyczy)	Nazwa	
	Nr ICCAT i bandera	
	Nr ITD i nr sadza	
	Całkowita liczba zgłoszonych martwych tuńczyków błękitnopłetwych*	
Docelowe miejsce hodowli lub tuczu	CPC / Nazwa / Nr ICCAT	
Data	Liczba martwych tuńczyków błękitnopłetwych	Podpis kapitana
OGÓŁEM		

* W przypadku dalszych transferów kapitan holownika przekazującego dostarcza kapitanowi holownika odbierającego oryginał sprawozdania dotyczącego śmiertelności.”.

ZAŁĄCZNIK VI

„ZAŁĄCZNIK XVa

Procedura w zakresie operacji plombowania sadzów wykorzystywanych w transporcie

1. Przed oddelegowaniem na okrężnicowcu, tonarze lub holowniku podmiot prowadzący program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT oraz właściwe ograny państwa członkowskiego dostarczają odpowiednio każdemu obserwatorowi regionalnemu ICCAT i obserwatorowi krajowemu, za którego są odpowiedzialne, co najmniej 25 plomb ICCAT oraz prowadzą rejestr dostarczonych i wykorzystanych plomb.

2. Operator przekazujący odpowiada za plombowanie sadzów. W tym celu na wszystkich drzwiach sadza umieszcza się co najmniej trzy plomby w taki sposób, aby uniemożliwić ich otwarcie bez zerwania plomby.

3. Operacja plombowania jest rejestrowana wideo przez operatora przekazującego oraz musi umożliwiać identyfikację plomb i sprawdzenie, czy plomby zostały prawidłowo założone. Rejestracja wideo musi być zgodna z minimalnymi normami w zakresie procedur rejestracji wideo określonymi w załączniku X. Odnośne nagranie wideo trafia wraz z rybami do docelowego miejsca hodowli lub tuczu. Kopię nagrania wideo przechowuje się na pokładzie statków przekazujących lub na tonarach i musi ona być dostępna do celów kontroli w dowolnym momencie kampanii połowowej. Kopię nagrania wideo udostępnia się obserwatorowi regionalnemu ICCAT obecnemu na okrężnicowcu lub tonarze, lub obserwatorowi krajowemu na holowniku odbierającym, w celu przekazania jej właściwemu organowi państwa członkowskiego lub CPC, lub obserwatorowi regionalnemu ICCAT obecnemu przy późniejszym transferze kontrolnym.

4. Nagranie wideo z późniejszego transferu kontrolnego obejmuje operację zdejmowania plomb, prowadzoną tak, aby umożliwić identyfikację plomb i sprawdzenie, czy nie zostały naruszone.

ZAŁĄCZNIK XVb

Wzór deklaracji przetwarzania i deklaracji odławiania

Przetwarzanie / Odławianie (proszę zakreślić)
Data odłowienia (d/m/r): / /
Miejsce hodowli lub tuczu / tonar (proszę zakreślić)
Numer(-y) sadza(-ów):
Liczba odłowionych osobników:
Masa odłowionego tuńczyka błękitnopłetwego w relacji pełnej w kg:
Masa odłowionego tuńczyka błękitnopłetwego po przetworzeniu w kg:
Numer(-y) eBCD związany(-e) z odłowionym tuńczykiem błękitnopłetwym:
Szczegółowe informacje o statkach pomocniczych rybołówstwa uczestniczących w operacji: Nazwa: Bandera: Nr w rejestrze ICCAT:
Docelowe miejsce odłowionego tuńczyka (wywóz, rynek lokalny, inne) (proszę zakreślić) W przypadku innych, proszę określić:
Zatwierdzenie przez obserwatora krajowego lub obserwatora regionalnego ICCAT, stosownie do przypadku: Imię i nazwisko obserwatora: Nr ICCAT: Podpis:

”.